

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง การเตรียมความพร้อมความเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยตำบลป่าไผ่
 The preparation of safe agricultural entrepreneurs in Pah pai

โครงการย่อยภายใต้ชุดโครงการ : การบริหารจัดการเกษตรตำบลป่าไผ่สู่ความเป็น
 ผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย

ได้รับการจัดสรรงบประมาณวิจัย จากเงินรายได้คณะบริหารธุรกิจ ประจำปี งบประมาณ
 2562

จำนวน 30,000 บาท

หัวหน้าโครงการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณิศดา เตชเถลิง

งานวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์ 30/สิงหาคม/2562

การเตรียมความพร้อมความเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยตำบลป่าไผ่

The preparation of safe agricultural entrepreneurs in Pah pai

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษณิศา เศษเลียง

Pusanisa Thechatakerng

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 50290

บทคัดย่อ

ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย เป็นอำเภอที่มีประชากรอยู่หนาแน่น รองจากเชียงใหม่ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพ เป็นเกษตรกร รับจ้าง รวมถึงค้าขาย ด้วยพื้นที่ที่มีเกษตรกรรมมาก ดังนั้นการเตรียมความพร้อมเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยจึงเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งเตรียมความพร้อมความเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย งานวิจัยเชิงสำรวจ (exploratory research) นี้ ใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group) และสัมภาษณ์จากกลุ่มเกษตรกรตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย 30 ราย ใช้ทฤษฎีผู้ประกอบการและเกษตรปลอดภัยเป็นแนวคิดพื้นฐานในการทำวิจัย โดยมุ่งไปที่คุณลักษณะและสมรรถนะของกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เพื่อวิเคราะห์ถึงธุรกิจที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในการจะเป็นผู้ประกอบการในอนาคต และการเสวนาด้านความรู้เชิงผู้ประกอบการ ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะเด่นของกลุ่มเป้าหมายในตำบลป่าไผ่คือการมีความมุ่งมั่น ใกล้เคียงกับ การมีความรู้พื้นฐานและความรับผิดชอบในงาน ในขณะเดียวกัน กลุ่มเป้าหมายยังมีเครือข่ายและการชักชวนจำกัด ซึ่งต้องปรับปรุงเพื่อผลักดันให้เกิดความพร้อมเพื่อการประกอบการ การศึกษาครั้งนี้ยังมีความต้องการความรู้พื้นฐานด้านบริหารธุรกิจเชิงลึก เพื่อสร้างความมั่นใจในการเป็นผู้ประกอบการ

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อม ผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย ตำบลป่าไผ่ สันทราย เชียงใหม่

Abstract

Pah Phai Subdistrict, San Sai District, is a densely populated city following Chiang Mai. The majority of the population are farmers, employee and trader. Due to the area with a lot of farmers, it is necessary to prepare the farmers to be safe agriculture. Therefore, this research aims to prepare farmers to be a safe agricultural entrepreneur.

Interview form was used to collect data through 30 target farmers in Paphai district as well as focus group. The results show that most of target group are engrossed, are commitment, take responsibility in their jobs. However, the study demonstrates that there are limited number of network and ability to persuade which need to be improved. Moreover, farmers need to be incubated in depth in management, finance, marketing and production

Key words: Preparation, Safe agricultural entrepreneur, Paphai, Sansai, Chiangmai

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง “การเตรียมความพร้อมความเป็นผู้ประกอบการเกษตรกรปลอดภัยตำบลป่าไผ่ เป็นโครงการย่อยภายใต้ชุดโครงการ “การบริหารจัดการเกษตรกรตำบลป่าไผ่สู่ความเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย” ซึ่งมาจากการเสวนาโจทย์วิจัยและบริการวิชาการ ในโครงการ สันทรายโมเดลของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้จากการได้รับความร่วมมือจากกลุ่มเกษตรกรนิเวศ สันทราย (AgriEco) ที่ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์กลุ่มจาก Geenconnex สันทรายโมเดลและ Homm Organic และเครือข่ายเกษตรกรตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่เสียสละเวลาให้ ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึก และการการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูง หากมีข้อผิดพลาดประการใดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้

ในโอกาสนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณและมอบความสำเร็จทั้งหมดในการทำวิจัยฉบับนี้แด่ นักวิชาการในสาย Social science บนโลกใบนี้ และทีมวิจัยที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณิศา เตชเถกิง

สิงหาคม 2562

สารบัญเรื่อง

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญเรื่อง	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขต	4
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	
ทฤษฎี	5
ทฤษฎีการประกอบการ	5
แนวคิดเกษตรปลอดภัย	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
กรอบแนวความคิด	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	
สถานที่ดำเนินการวิจัย	15
วิธีการวิจัย	15
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	15
การเก็บรวบรวมข้อมูล	16
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	17
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
ลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย อายุและอาชีพ	19

ลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	21
ก. คุณลักษณะและสมรรถนะของผู้ประกอบการ	21
ข. ด้านการวิเคราะห์ทุนส่วนตัว (บุคคล) ในการประกอบการและแหล่งทุนในการเริ่ม กิจการ	25 26
การสังเคราะห์โครงการธุรกิจของกลุ่มเป้าหมาย	27
การเตรียมความพร้อมด้วยการเสวนาความรู้	28
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	31
อภิปรายผลการวิจัย	33
ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย	34
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป	36
บรรณานุกรม	38

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การแปลค่าผลคะแนนตามวิธี PEC	18
2 อายุของกลุ่มเป้าหมาย	20
3 สถานภาพของกลุ่มเป้าหมาย	20
4 ระดับการศึกษา	21
5 โครงการหรือธุรกิจที่กำลังทำอยู่	21
คุณลักษณะและสมรรถนะของผู้ประกอบการในภาพรวม	23
สมรรถนะของผู้ประกอบการในภาพรวม	25
6 การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดด้อยของกลุ่มเป้าหมาย	26
3 แหล่งเงินทุนที่เข้าถึงได้ลักษณะจุดอ่อน	27
4 ความเป็นไปได้ในการทำโครงการในอนาคต	28

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาคเกษตรถือว่ามีความสำคัญและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะเกษตรกรสูงอายุซึ่งมีส่วนช่วยในการผลิตทางการเกษตรและการแปรรูปเพิ่มมากขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว เป็นการแบ่งเบาภาระของหัวหน้าครอบครัว และเพื่อให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงทำให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกรป่าไผ่ขึ้น ประกอบกับกรมส่งเสริมการเกษตรได้ส่งเสริมให้ภาคเกษตรรวมตัวกันเป็นกลุ่มตั้งแต่ปี 2511 เพื่อรับความรู้ทางด้านเคหะกิจเกษตรและทางด้านการประกอบอาชีพการเกษตร ให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและช่วยเสริมรายได้ให้ ยังได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศอย่างมีระบบก็จะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและสังคมส่วนรวมของประเทศ (ครอบครัวแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524) (กฤษฎีกา 2558)

ชุมชนในพื้นที่ตำบลป่าไผ่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเทศบาลตำบลป่าไผ่ได้มีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริม ให้มีการพัฒนาการเกษตรอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเกษตรกรอินทรีย์ อีกทั้งส่งเสริมให้มีการสร้างอาชีพให้แก่ผู้สูงอายุ และกลุ่มอาชีพอื่นๆ แต่ด้วยปัญหาทางด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยภายนอกอื่นๆ ที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ไม่บรรลุผลสำเร็จ ชุมชนในพื้นที่ตำบลป่าไผ่ จึงมีความต้องการ ที่จะพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ โดยความต้องการของชุมชนป่าไผ่ ต้องการการส่งเสริมการประกอบอาชีพ โดยคำนึงถึงเงินลงทุนของเกษตรกร และก่อให้เกิดการต่อยอดการผลิต ทั้งสนับสนุน ให้ความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการกลุ่มเกษตรกร การสร้างผู้นำกลุ่ม ระเบียบกลุ่ม และบทบาทหน้าที่ นอกจากนี้การเข้าถึงพื้นที่อย่างทั่วถึง เพื่อนำความต้องการของชุมชนมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดในพื้นที่นั้นๆ เพราะทุกพื้นที่มีบริบท ภูมิปัญญา และทรัพยากรธรรมชาติที่แตกต่างกัน อีกทั้ง ความต้องการของกลุ่มเกษตรกรกลุ่มอาชีพและผู้สูงอายุ โดยกลุ่มเกษตรกร แบ่ง ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มผู้ผลิตข้าว มีปัญหาในการจัดการตั้งแต่กระบวนการปลูกข้าว โดยเฉพาะเกษตรกรอินทรีย์ การแปรรูป แต่ขาดตลาด

รองรับที่เพียงพอต่อผลผลิต นอกจากนี้กลุ่มผู้ปลูกพืชหลากหลาย ซึ่งมีเกษตรกรน้อยราย ทำการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง แต่เกิดปัญหาด้านมาตรฐานการผลิต เพราะเกษตรกรผู้ปลูกหันไปใช้ปุ๋ยเคมีเนื่องจากให้ผลผลิตมากกว่า ทำให้ผลผลิตเป็นผลผลิตจากเคมีไม่เป็นอินทรีย์ตามต้องการ และตลาดรองรับผลผลิตไม่เพียงพอ อีกทั้งกลุ่มเกษตรกรต้องการสร้างศูนย์จัดการกลาง เพื่อเชื่อมโยงเกษตรกรกับตลาดเพื่อกระจายสินค้าและสร้างมาตรฐานร่วมกัน และก่อให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอนาคต รวมถึงกลุ่มเกษตรกรไม่มีเครือข่ายทางการผลิต การแปรรูป และตลาดรองรับ นอกจากนี้ชุมชนในพื้นที่ตำบลป่าไผ่หยุดบันทึกบัญชีครัวเรือนเพราะขาดแรงจูงใจ เมื่อพบว่าตัวเลขค่าใช้จ่ายมากกว่ารายรับ (จากการเสวนากับเทศบาลและผู้นำชุมชนป่าไผ่ พย.2561)

จากปัญหาโดยเฉพาะปัญหาด้านมาตรฐานการผลิต เพราะเกษตรกรผู้ปลูกหันไปใช้ปุ๋ยเคมี เนื่องจากให้ผลผลิตมากกว่า ทำให้ผลผลิตเป็นผลผลิตจากเคมีไม่เป็นอินทรีย์ตามต้องการ ดังนั้นเกษตรกรปลอดภัยจึงเป็นอีกทางเลือกในการสร้างรายได้และปลอดภัยสำหรับเกษตรกรชุมชนป่าไผ่ เกษตรปลอดภัยเป็นระบบการเกษตรที่จะให้ผลผลิตที่ปลอดภัยจากสารพิษ หรือปลอดภัยจากการปนเปื้อนของสารและโลหะที่จะมีผลต่อผู้บริโภค นอกจากนี้ระบบการผลิตนั้นจะต้องปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม และเกษตรกรผู้ผลิต (ประสาธ เกศวพิทักษ์ 2018) อย่างไรก็ตามเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรกรขาดแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีในการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ขาดความเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้บริโภค ทำให้ตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยในประเทศไทยมีจำกัด (ปริญญา จันทศรี 2019) และความต้องการจากชุมชนในด้านดังกล่าว งานวิจัยด้านการเตรียมความพร้อมความเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยจึงเป็นสิ่งจำเป็น จากปัญหาของผู้ประกอบการซึ่งถือว่าเป็นผู้ขับเคลื่อนธุรกิจรายใหม่ที่สำคัญ ในการสร้างงานเพิ่มขึ้นและ สนับสนุนให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น (Thechatakermg, 2013, 2012, 2009; Jansen et al. 2004; Van Stel and Carree, 2002) ผู้ประกอบการสามารถนิยามได้ในหลายๆความหมาย เช่น เป็นผู้ประสานแหล่งผลิตในที่ต่างๆ หรือเป็นผู้ที่ตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน เป็นนักคิดค้น เป็นผู้เติมเต็มในช่องว่างทางธุรกิจต่างๆ รวมถึง เติมเต็มสิ่งต่างๆให้สมบูรณ์ (Nafziger, 1997 and 2006) สำหรับงานวิจัยนี้เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยโดยบูรณาการแนวคิดเกษตรปลอดภัยและการเป็นผู้ประกอบการเข้าด้วยกัน ผู้ประกอบการหมายถึงผู้ที่สามารถตัดสินใจจะ

จัดตั้งธุรกิจได้และจะสามารถสร้างรายได้ รวมถึงผู้สร้างงานและ โอกาส (Potasin & Thechatakerng, 2014; Mitchell, 2011) รวมถึงความพร้อมความสามารถที่สามารถดำเนินกิจการมีเพิ่มมากขึ้นจนสามารถเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้ (Mitchell, 2011)

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีความสำคัญ เพื่อเป็นการพื้นฐานให้เกษตรกรในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งและเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนและประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมความเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรในตำบล ป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ มีความจำเป็นที่จะต้องค้นหาปัจจัยผลักดัน ด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการ งานวิจัยนี้จึงมุ่งไปที่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเกษตรกรในชุมชน โดยศึกษาลักษณะ คุณลักษณะและสมรรถนะของการเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยด้าน โอกาสอุปสรรค รวมถึงจุดเด่นจุดด้อยของการเป็นผู้ประกอบการ นอกจากนี้แล้วยังมุ่งศึกษาถึงการจับคู่ธุรกิจที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยในอนาคต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อให้เกษตรกรที่มีความพร้อมมั่นใจในการประกอบการที่เหมาะสมกับตนเอง และอยู่ได้ แก่ชุมชนไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ องค์กรความรู้ด้านการสร้างความเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย ในตำบล นอกจากนี้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนของชุมชน ตำบล หรืออำเภอสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนเพื่อเพิ่มการประกอบการเกษตรปลอดภัยในตำบล รวมถึงนักวิชาการผู้เกี่ยวข้องสามารถ นำไปศึกษาต่อยอดได้

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาในพื้นที่ ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เน้นไปที่ตัวแทนเกษตรกรในพื้นที่ตำบลป่าไผ่ และศึกษาเฉพาะ คุณลักษณะและสมรรถนะของเกษตรกรที่จะเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย ปัจจัยด้าน โอกาสอุปสรรค รวมถึงจุดเด่นจุดด้อยของการเป็นผู้ประกอบการ นอกจากนี้แล้วยังมุ่งศึกษาถึงการจับคู่ธุรกิจเกษตรปลอดภัยที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการในอนาคต โดยใช้เวลาในการทำวิจัยตั้งแต่ เดือน ตุลาคม 2562 – กันยายน 2563 เป็นระยะเวลา 1 ปี

นิยามศัพท์

การเตรียมความพร้อมการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย หมายถึง กลุ่มตัวแทนเกษตรกรในพื้นที่ตำบลป่าไผ่ ที่ได้ถูกค้นหา วิเคราะห์ ประเมิน คุณลักษณะและสมรรถนะความพร้อมในด้านต่างๆ ที่จะเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย ที่ประกอบการในธุรกิจที่เหมาะสมกับลักษณะ สมรรถนะและโอกาสของตนเองในอนาคต ตามทฤษฎีของ Collins & moore และ McClelland

เกษตรปลอดภัย เป็นผลิตผลที่ปลอดภัยจากสารพิษ หรือปลอดภัยจากการปนเปื้อนของสารและโลหะที่จะมีผลต่อผู้บริโภค

บทที่ 2

ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎี

งานวิจัยนี้จะใช้ทฤษฎีการประกอบการและแนวทางเกษตรปลอดภัย ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีการประกอบการและหลักการของการบริหารธุรกิจขนาดย่อม

ผู้ประกอบการ เป็นบุคคลที่จัดตั้งธุรกิจใหม่ โดยเผชิญกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางธุรกิจ เพื่อแสวงหาผลกำไรและความเติบโต มุ่งหาความต้องการของตลาดเพื่อสนองความต้องการโดยมีจุดมุ่งหมาย ที่พยายามจะเปลี่ยนแปลงอนาคต นอกจากนี้ยังมีการดำเนินการเพื่อให้บรรลุโอกาส ผู้ประกอบการเป็นสาระสำคัญของกระบวนการตลาดและ ผู้ประกอบการสร้างการดำเนินการตลาด ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จสร้างผลกำไร ในขณะที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะสร้างความสูญเสีย "กำไร" เป็นส่วนเกิน โดยที่ รายได้เกินค่าใช้จ่ายทั้งหมดและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง "ขาดทุน" เป็นส่วนเกินโดยที่ค่าใช้จ่ายและค่าใช้จ่ายเกินรายได้ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จการทำนายอนาคตได้แม่นยำมากขึ้นกว่าที่ทำโดยผู้อื่น เพื่อให้หลังจากที่ผู้ประกอบการจะดำเนินการ โอกาสที่เขาเสนอให้กับลูกค้าจะดีกว่า (จากมุมมองของลูกค้า) เพื่อโอกาสอื่น ๆ ของลูกค้าที่มีการเสนอโดย คนอื่น ๆ (Wood, 2005; Lichtenstein et al., 2004) อาจพิจารณาลักษณะผู้ประกอบการจากพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้ เช่น มีความคิดสร้างสรรค์ (Creative) ในการเริ่มต้นธุรกิจ กล่าวคือ เป็นคนที่มองเห็น โอกาสและช่องทางในการสร้างธุรกิจ ขึ้นมาภายใต้สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เรียนรู้หรือสร้างนวัตกรรม (Innovation) ของการดำเนินธุรกิจ อันจะก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ หรือบริการรูปแบบใหม่ ๆ รวมถึงกระบวนการผลิต การตลาด และการจัดการทรัพยากร เป็นต้น ยอมรับความเสี่ยง (Risk) อันอาจจะเกิดขึ้นจากการขาดทุนหรือล้มเหลว ในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความเป็นนักเสี่ยงอย่างมีหลักการ คือตัดสินใจอย่างฉับไว และรอบคอบด้วยข้อมูลที่เชื่อถือได้ มีความสามารถในการจัดการทั่วไป (General management) ทั้งด้านการกำหนดแนวทางของธุรกิจและการจัดสรรทรัพยากร และมีความมุ่งมั่นในการดำเนินงาน (Performance intention) เพื่อสร้างความเจริญเติบโต และกำไรจากการดำเนินธุรกิจ

ผู้ประกอบการชุมชน ก่อนที่จะอธิบายถึงผู้ประกอบการชุมชน จะต้องพูดถึงสิ่งที่ เป็น ชุมชนผู้ประกอบการ อันดับแรกต้องกำหนด"ผู้ประกอบการ" (Klein , 1977, p. 9) ลักษณะผู้ประกอบการ แบ่งเป็นสองคุณลักษณะที่สำคัญ โดยเป็นคนที่มีการกระทำเป็นนายหน้า สามารถบูรณาการระหว่างสิ่งที่เป็นที่พึงปรารถนาในมุมมองทางเศรษฐกิจและสิ่งที่เป็นไปได้จาก

เทคโนโลยี [เช่นการดำเนินงาน] กระบวนการผู้ประกอบการจะนำ : โอกาสและนวัตกรรม มาสร้างหรือหาประโยชน์จากโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ผ่านทางนวัตกรรม โดยการหาทางออกใหม่เพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่หรือโดยการเชื่อมต่อการแก้ปัญหาที่มีอยู่ เพื่อสร้างความต้องการหรือหาโอกาสใหม่ (Lichtenstein & Lyons, 1996) ผู้ประกอบการชุมชนมีพฤติกรรมที่โดดเด่นสามารถจับโอกาสทางการตลาดใหม่ เพื่อเพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจจากธุรกิจที่มีอยู่ภายในชุมชน (Wood, 2005) สองมีกลุ่มของผู้ประกอบการที่อยู่ในชุมชนที่อาศัยความสัมพันธ์ของเครือข่ายชุมชนเพื่อหาความรู้และใช้เป็นแหล่งข้อมูล เพื่อการเจริญเติบโตของกิจการตนเอง และจะเป็นชุมชนในการพัฒนาผู้ประกอบการและกิจการของตนเอง (Leon, 2002) สาม ชุมชนมีทั้งที่เป็นผู้ประกอบการและไม่เป็นชุมชนจะเปิดให้มีการเปลี่ยนแปลงและการลงทุนในเงื่อนไขที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการวัฒนธรรม โดยสมาชิกต่างๆของชุมชนให้การสนับสนุนกระบวนการผู้ประกอบการ เช่นการทำเงินกู้ยืมจากธนาคารเพื่อ ลงทุน ผ่านกฎหมายที่สนับสนุนสมาชิกใหม่และรวมไว้ในเครือข่ายทางสังคมและเศรษฐกิจ ฯลฯ หากพื้นที่นั้นมีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ การจะเป็นผู้ประกอบการ โดยการจะทำได้นั้นจะต้องมีปัจจัยทางด้านต่างๆ ที่จะผลักดันเช่น ลักษณะของตัวเอง (Thechatakerng & Rungkrit, 2013) ทุน สังคม ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยการสร้างผู้ประกอบการต้องใช้วิธีดำเนินการในหลายรูปแบบแนวทางในการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการรายใหม่ (Thechatakerng & Potasin, 2013)

แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ

การประกอบการหรือการประกอบอาชีพอิสระ เป็นคำที่มีความหมายกว้างและยังมีคำเรียกกิจการงานที่มีลักษณะงานที่คล้ายคลึงกันนี้อีก ได้แก่คำว่าอาชีพส่วนตัว และ คำว่าการประกอบธุรกิจขนาดย่อม ความหมายที่มักจะเข้าใจกันโดยทั่วไปมักจะหมายถึง อาชีพที่เป็นนายจ้างของตนเอง มีความเป็นอิสระ ไม่เป็นลูกจ้างรับเงินเดือนจากนายจ้าง แต่ได้รับค่าตอบแทนจากกิจการของตนเอง สำหรับความหมายอย่างเป็นทางการที่ชัดเจนยังไม่มีการกำหนดไว้ (Freiling, 2007)

Lazear (2003) อธิบายว่าการประกอบธุรกิจนับเป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่ผู้คาดหวังจะเข้าไปเป็นเจ้าของธุรกิจกำลังเผชิญอยู่คือ การทำให้เกิดผลสำเร็จจากการเข้าไปประกอบธุรกิจของตนเอง เรื่องนี้ส่งผลกระทบต่อเห็นได้ชัดต่อการตัดสินใจขั้นสุดท้ายที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยเป้าหมายต่างๆจะเป็นตัวกำหนดหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยเป้าหมายต่างๆจะเป็นตัวกำหนดหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจทางการบริหารในอนาคต และมาตรฐานที่ใช้สำหรับประเมินผลการปฏิบัติงานของกิจการ คือ

1.กำไรและความมั่งคั่ง(Profit and Wealth)เหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งในการเข้าไปประกอบธุรกิจ คือ โอกาสที่จะได้กำไรและสะสมความมั่งคั่ง ผู้ที่คาดหวังจะเป็นผู้ประกอบการเป็นจำนวนมากเชื่อในภายิตที่ว่า "ไม่มีทางที่จะร่ำรวยจากการทำงานให้ผู้อื่น" การเผชิญกับอนาคตที่ยังคงเป็นลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้นเพียงเพื่อให้ทันตามภาระเงินเฟ้อเท่านั้นทำให้บุคคลเป็นจำนวนมากมองความเป็นเจ้าของธุรกิจด้วยความเข้าใจว่าเป็นวิธีการหนึ่งจากวิธีการที่มีอยู่ไม่มากนัก

2.ความพอใจส่วนบุคคล(Personal Satisfaction)การสร้างธุรกิจจากจุดเริ่มต้นหรือการรับช่วงกิจการที่ตกอยู่ในความมีดมนและพลิกฟื้นให้ประสบความสำเร็จนั้น เป็นความพอใจส่วนบุคคลที่ยิ่งใหญ่

3.ความเกี่ยวข้องของครอบครัว(Family Involvement)สิ่งสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความพอใจส่วนบุคคลซึ่งบุคคลได้รับจากการเป็นเจ้าของธุรกิจก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่า การเป็นเจ้าของธุรกิจจะเสนอโอกาสให้กับความเกี่ยวข้องของครอบครัวในเรื่องการมีส่วนร่วมในการขึ้นและลงของกิจการสามารถทำให้ครอบครัวมีความเข้มแข็งขึ้นเป็นอย่างมาก

4.ความเป็นอิสระและอำนาจ(Independence and Power)การเป็นเจ้าของตนเองเป็นเรื่องที่ดึงดูดใจเป็นพิเศษในการเข้าไปประกอบธุรกิจ ในบริษัทขนาดใหญ่ความสามารถที่จะเลือกเวลาทำงานได้ตามความพอใจหรือทำการตัดสินใจที่สำคัญๆและไม่ต้องไปรายงานผู้บังคับบัญชาถูกจำกัดอยู่กับบุคคลเพียงไม่กี่คนซึ่งมีตำแหน่งบริหารในระดับสูง

5.สถานภาพทางสังคม(Social Status)การเปลี่ยนมาเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดย่อมทำให้ต้องเปิดอาณาจักรของการติดต่อทางสังคมใหม่ทั้งหมด การเคลื่อนไหวจากการทำงานให้ผู้อื่นมาเป็นเจ้าของซึ่งเป็นผู้บริหารงานเอง มักก่อให้เกิดการติดต่อทางสังคมและความนับถือจากนักธุรกิจ ในธุรกิจขนาดใหญ่และขนาดเล็ก งานของหน่วยงานของรัฐเป็นจำนวนมากต้องอาศัยการสนับสนุนจากวงการธุรกิจ และจากการที่เจ้าของธุรกิจมีสถานภาพทางสังคมผู้ประกอบการจะพบช่องทางที่จะเข้าถึงเหตุการณ์และองค์การที่แตกต่างกัน

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ

Collins & Moore (1964) อธิบายว่า ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จประกอบไปด้วยคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ(Personal Entrepreneurial Characteristics)หรือที่เรียกว่า PECs ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ศักยภาพ 10 คุณลักษณะดังนี้

1) ศักยภาพแห่งความสำเร็จ(Achievement Competencies)

- การแสวงหาโอกาส (Opportunity Seeking)

- ความมุ่งมั่น (Persistence)

- ความมีพันธะต้องงาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน (Commitment to Work Contract)

- ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking)

2) ศักยภาพแห่งการวางแผน (Planning Competencies)

- การตั้งเป้าหมาย (Goal Setting)

- การประเมินอย่างมีระบบ (Systematic Planning and Monitoring)

- การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking)

3) ศักยภาพแห่งอำนาจ (Power Competencies)

- การชักชวน การชักชวน การมีเครือข่าย (Persuasion and Networking)

- ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self Confidence)

คุณสมบัติของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม (Kirzner 1974 และ Collins & Moore, 1964) ที่มีแนวโน้มจะประสบความสำเร็จควรประกอบไปด้วยคุณสมบัติอย่างน้อย 7 ประการดังนี้

1) เป็นนักแสวงหาโอกาส คนที่จะเป็นเจ้าแก๊ใหม่จะต้องเป็นคนที่มีมองเห็นโอกาสต่างๆ ได้แม้ตกอยู่ในภาวะวิกฤตโอกาสที่มองเห็นนั้นก็อาจหยาบคายมาใช้ประโยชน์ได้เหมาะสมกับความสามารถหรือความเชี่ยวชาญที่เรามีอยู่ด้วย ไม่ใช่มองเห็นโอกาส แต่ไม่มีความสามารถก็ถือว่า “เสียของ”

2) ต้องเป็นนักเสี่ยง คือเป็นคนกล้าได้กล้าเสีย เมื่อได้เห็นโอกาสและพอมีความสามารถอยู่บ้างก็ต้องกล้าเสี่ยงที่จะลุยทำไปเลย ไม่ใช่จดๆจ้องๆ กล้าๆกลัวๆ รอจนมันใจก็ช้าเกินไป การเสียแล้วความเป็นนักเสี่ยงไม่ใช่ทำอย่างใจกล้าบ้าบิ่น ไม่มีหลักการเลย

3) ต้องเป็นคนที่มีความคิดริเริ่ม ความคิดริเริ่มหรือความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณสมบัติที่สำคัญของเจ้าแก๊ใหม่ เพื่อการผลิตสินค้าหรือบริการใหม่ๆ เขาสู่ตลาดที่มีสภาพการแข่งขันสูงมากอยู่แล้วในปัจจุบัน ความคิดฉีกแนวจากเดิม มักเป็นจุดเริ่มต้นที่ดึงดูด ลูกค้าให้สนใจในผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ความคิดสร้างสรรค์อาจหมายถึงความเพ้อฝันด้วยก็ได้ แต่เป็นความเพ้อฝันที่เป็นไปได้ลูกค้าให้สนใจในผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ความคิดสร้างสรรค์อาจหมายถึงความเพ้อฝันด้วยก็ได้ แต่เป็นความเพ้อฝันที่เป็นไปได้

4) ต้องเป็นคนที่ไม่ท้อถอยง่าย เจ้าแก๊ใหม่ต้องมีความอดทน มีความฮึด โดยเฉพาะในระยะเริ่มแรกของการสร้างตัวหรือสร้างธุรกิจใหม่ๆ ต้องเป็นคนที่มีความมีมานะและยืนหยัดต่อสู้แม้จะประสบความสำเร็จเป็นระยะๆ ความไม่ท้อถอยง่ายๆทำให้เราเป็นคนไม่ล้มเหลวหรืออับจน และรู้จักอดทนใจเย็นพอที่จะรอคอยเก็บผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

5) ต้องเป็นคนที่ใฝ่รู้อยู่เสมอ การเป็นคนที่รักการเรียนรู้อยู่เสมอทำให้เรามีความคิดสร้างสรรค์และเป็นผู้ที่ตื่นตัวตลอดเวลา มีความสนใจสิ่งรอบตัวจึงปรับเปลี่ยนตั้งรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วทันการณ์ การใฝ่รู้ยังทำให้เรารู้จักปรับปรุงงานต่างๆ ให้ดีขึ้นด้วย

6) ต้องเป็นคนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล การมีจุดหมายในอนาคตที่ชัดเจนคือรู้ว่าจะไปไหนและมีแนวทางดำเนินการไปสู่จุดมุ่งหมายนั้นอย่างชัดเจน ทำให้เราไม่เดินออกนอกกลุ่มนอกทางอย่างสะเปะสะปะไร้ทิศทาง

7) ต้องมีเครือข่ายดี ถ้าแก่ใหม่ที่มีเครือข่ายดีหมายถึง มีเพื่อนฝูงมากมีคนช่วยชี้แนะช่วยสนับสนุนช่วยเหลือและมีแหล่งข้อมูลมากมาย

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่าคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จหรือจะเกิดการประกอบการเกิดจากการเรียนรู้แบบเพาะหรือหล่อหลอมใฝ่หาฝึกฝน เพื่อการพัฒนาไปสู่คุณลักษณะที่ดี

แนวคิดเกษตรปลอดภัย

เกษตรปลอดภัยเป็นระบบการเกษตรที่จะให้ผลิตผลที่ปลอดภัยจากสารพิษ หรือปลอดภัยจากการปนเปื้อนของสารและโลหะที่จะมีผลต่อผู้บริโภค นอกจากนี้ระบบการผลิตนั้นจะต้องปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม และเกษตรกรผู้ผลิต (ประสาธ เกศวพิทักษ์ 2018) ความปลอดภัยของสินค้าเกษตร สามารถสรุปได้ดังนี้ ปลอดภัยการปนเปื้อนสารเคมีและจุลินทรีย์ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ได้แก่สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ใช้ในระหว่างขั้นตอนการเพาะปลูก และจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค ปนเปื้อนในผลิตผลทางการเกษตรทั้งในระหว่างการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยวและการขนส่ง เช่น เชื้อ *Salmonella* spp. เชื้อ *Escherichia coli* ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่เกี่ยวข้องกับโรกระบบทางเดินอาหาร เป็นต้น นอกจากนี้ต้องปลอดภัยการปนเปื้อนของสารปฏิชีวนะตกค้างเช่น ในผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำและปศุสัตว์ สารพิษอะฟลาท็อกซินที่เกิดจากเชื้อรา ที่พบมากในถั่วลิสง ข้าวโพด และการใช้วัตถุเจือปนเพื่อการถนอมอาหารอย่างผิดวิธี เช่น สารฟอกขาว สารกันบูด สารบอแรก เป็นต้น ดังนั้นเพื่อเป็นการควบคุมให้เป็นไปตามความปลอดภัยทางด้านการเกษตร หรือ การปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร (GAP = Good Agricultural Practice) ควรเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ เป็นการปฏิบัติเพื่อป้องกัน หรือลดความเสี่ยงของอันตรายที่เกิดขึ้นระหว่างการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้ผลิตผลที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และเหมาะสมต่อการบริโภค

แนวทางปฏิบัติระบบเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP)

เพื่อเป็นระบบการผลิตที่ไม่เป็นผลร้ายต่อเกษตรกร สิ่งแวดล้อม และได้ผลิตผลปลอดภัยต่อผู้บริโภค ไม่มีสารตกค้างเกินมาตรฐานตามสากลกำหนด โดยการปฏิบัติตามระบบนี้จะมี การตรวจรับรองเช่นเดียวกับระบบเกษตรอินทรีย์ ตลอดห่วงโซ่การผลิตประกอบด้วย

1. การเลือกพื้นที่ ที่เหมาะสมกับพืช 2. มีการจัดการดินอย่างถูกต้องเหมาะสม เช่น ไถพรวนในขณะที่มีความชื้นพอเหมาะ มีการเตรียมการปลูกที่ถูกต้อง 3. เลือกใช้พันธุ์ดี สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศและสภาพแวดล้อม 4. มีการปลูกถูกต้อง ตรงตามฤดูกาล ระยะเวลาการปลูกหรือจำนวนต้นต่อไร่ เป็นไปตามคำแนะนำ 5. การดูแลรักษาเป็นไปตามคำแนะนำ กำจัดวัชพืชตามความเหมาะสม ใส่ปุ๋ยถูกต้องตามอัตราและจำนวนที่เหมาะสม เวลาที่พืชต้องการ พื้นที่หรือบริเวณที่ได้ถูกต้อง การใช้สารเคมีถูกต้องตามคำแนะนำ ไม่ใช้สารเคมีต้องห้าม ไม่ใช้สารเคมีในช่วงห้ามใช้ เช่น ก่อนเก็บเกี่ยว เป็นต้น 6. เก็บเกี่ยว หรือจับสัตว์เมื่อแก่ หรือ ได้อายุตามมาตรฐานเพื่อให้ผลผลิตที่ดีมีคุณภาพ เช่น เก็บปาล์มน้ำมันเมื่อแก่ ก็จะได้เปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง 8. มีสถานที่เก็บผลผลิตที่ได้มาตรฐาน ไม่มีการปนเปื้อน รวมทั้งระบบการขนส่งผลผลิตที่ได้มาตรฐาน ปราศจากการปนเปื้อน

จากขั้นตอนการปฏิบัติที่กำหนดเป็นแนวทาง เพื่อการตรวจรับรองมาตรฐานการผลิต และมาตรฐานผลผลิต ถ้ามีการส่งเสริมให้เกษตรกรดำเนินการตามมาตรฐาน GAP ผลผลิต การผลิตจะสูงขึ้น ซึ่งก็เท่ากับเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับและสามารถสร้างรายได้ (ประสาธ เกศพิทักษ์ 2018)

มาตรฐาน GAP สำหรับพืชอาหาร

การรับรองมาตรฐาน GAP ที่ผ่านมา ใช้มาตรฐาน GAP ของกรมวิชาการเกษตร ในการตรวจรับรองแปลง โดยที่ผ่านมา มกอช. (สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ) ได้พัฒนามาตรฐาน GAP สำหรับพืชอาหาร (มกษ.9001-2552) โดยปรับปรุงและประกาศใช้ในปี 2552 โดยอ้างอิงและเทียบเคียงมาตรฐาน Codex มาตรฐาน ASEAN และมาตรฐานกรมวิชาการเกษตร และในปัจจุบันได้มีการใช้ มกษ. GAP พืชอาหาร (มกษ.9001-2556) ที่ได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ASEAN ซึ่งได้ประกาศเป็นมาตรฐานของประเทศ (ปริญญา จันทรศรี 2019)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้มีผู้วิจัย เกี่ยวกับผู้ประกอบการ มากมาย โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว (Freiling, 2008; Baum et Al., 2007; Shepherd & Wiklund, 2005; Robinson, 2004; Bird, 1992;

Barreto, Humberto, 1989; Collins and Moore, 1970) หรือแม้แต่ในประเทศที่กำลังพัฒนาเช่น ประเทศไทย ก็ได้มีนักวิจัยหลายท่าน (Potasin & Thechatakerng, 2014, Thechatakerng, 2013, 2012, 2009; อมรรัต วิริยะพงษ์ 2551; พัชญาภรณ์ พุ่มไพศาลชัย 2549ว ภาสกร แซ่มประเสริฐ 2548; อัญฐพล เชื้อนคำ 2548; ชมพูนุท จารีบูรณภาพ 2547; ภาณี อุบลศรี 2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้ประกอบการในหลายๆด้าน เช่น การเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้ประกอบการและวิธีการจัดการระหว่างผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จสูงและต่ำ (อมรรัต วิริยะพงษ์ 2551; ภาณี อุบลศรี 2546; ภาสกร แซ่มประเสริฐ 2548; อัญฐพล เชื้อนคำ 2548) ในการดำเนินธุรกิจการค้าและบริการขนาดย่อมและขนาดกลางในจังหวัดเชียงใหม่ โดยอมรรัต วิริยะพงษ์ ได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ความเป็นผู้ประกอบการ และมีการวัดความสำเร็จในการดำเนินกิจการ ซึ่งเป็นการตรวจสอบว่าผู้ประกอบการได้ดำเนินกิจการธุรกิจนั้น ๆ ประสบความสำเร็จหรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากหลายด้านเช่นตัวชี้วัดอัตวิสัย (Subjective Indicator) หรือ Seibert,Crant,and Kraimer (1999 อ้างใน ภาสกร แซ่มประเสริฐ,2545) ซึ่งได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จไว้ 2 ลักษณะ คือ ตัวชี้วัดด้านอัตวิสัย และตัวชี้วัดด้านภาววิสัย ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ 12 ด้าน คือ ใฝ่ความสำเร็จ ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง กล้าริเริ่ม ความมั่นใจในตนเอง การจัดการความคิดพลาดล้มเหลว แรงจูงใจและพลัง วิสัยทัศน์และเป้าหมาย การแสวงหาข้อมูลและความเชี่ยวชาญจากผู้อื่นและความซื่อสัตย์สุจริต และมีการดำเนินกิจการใน 5 ด้านสูงคือการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้างาน การเป็นผู้นำและการควบคุม ซึ่งได้ประโยชน์ที่ทำให้ทราบถึงลักษณะความเป็นผู้ประกอบการที่จัดเป็นสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจการค้าและบริการขนาดย่อม และเป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการในการพัฒนาตนเองให้มีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการซึ่งจะช่วยเพิ่มความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ และยังเป็นข้อมูลในการฝึกอบรม สร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ๆ เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาติ

เมื่อเปรียบเทียบกับ ภาสกร แซ่มประเสริฐ(2548)ในเรื่องของการเปรียบเทียบภูมิหลังและลักษณะความเป็นผู้ประกอบการระหว่างผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จสูงและต่ำในการดำเนินกิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางใน จ.เชียงใหม่ พบว่า ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการและลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และการวัดความสำเร็จ ผลวิจัยออกมาพบว่า ผู้ประกอบการที่ ประสบความสำเร็จในการดำเนินกิจการสูงหรือต่ำนั้น ภูมิหลังในด้าน เพศ อายุ และเชื้อชาติ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรส อาชีพบิดา และอาชีพมารดา มีผลต่อความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางใน จ.เชียงใหม่ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลของการวิจัย

นี่ เป็นไปในทิศทางเดียวกับ อัฐพล เขื่อนคำ (2548) ในเรื่องคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ นศ.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ซึ่งใช้แนวคิด เกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการเช่นเดียวกัน ได้ผลการวิจัยออกมาเช่นเดียวกัน คือ นักศึกษามีคะแนนคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมสูงโดยนักศึกษาเพศชายและหญิง มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน แต่ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นนักศึกษา ดังนั้นสรุปได้ว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษามาว่าจะเป็นผู้ประกอบการหรือนักศึกษาภูมิหลังใน ส่วนของเพศ อายุ อาชีพ อาชีพบิดา มารดา ระดับการศึกษา เชื้อชาติ มีผลต่อคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ โดยประโยชน์ที่ได้เพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการวางแผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ และเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรการสอน เพื่อมีความพร้อมในการเป็นเป็นผู้ประกอบการต่อไป ในทำนองเดียวกับ อมรรัต วิริยะพงษ์(2551) ที่พบว่าได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)และแนวคิดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือผู้ประกอบการOTOP โดยแยกเป็น 3 ลักษณะได้แก่ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ผลิตชุมชน ผู้ประกอบการOTOP ที่เป็นเจ้าของรายเดียวและผู้ประกอบการOTOPที่เป็น SMEs โดยคำนวณขนาดตัวอย่างโดยทาโรยามาเน (Taro Yamane) ได้ขนาดตัวอย่าง 245 ราย จากผลการวิจัยเปรียบเทียบ คุณลักษณะที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ SMEs ทั้ง 13 คุณลักษณะ ของกลุ่มผู้ประกอบการ OTOP ทั้ง 3 กลุ่มของจังหวัดนครปฐม ได้แก่ ผู้ประกอบการ OTOP ที่เป็นผู้ผลิตชุมชน ผู้ประกอบการ OTOP ที่เป็นเจ้าของรายเดียว และผู้ประกอบการ OTOP ที่เป็น SMEs ในจังหวัดนครปฐม ผู้ประกอบการOTOP ที่เป็นกลุ่มผู้ผลิตชุมชนจำนวน 74 คนมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ SMEs อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 3.39 ผู้ประกอบการ OTOP ที่เป็นเจ้าของรายเดียว มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ SMEs อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 4.11 สำหรับผู้ประกอบการ OTOP ที่เป็น SMEs มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ SMEs อยู่ในระดับสูงมาก ร้อยละ 4.44 จากผลการศึกษาดังกล่าวสามารถใช้พัฒนาเป็นแนวทางการส่งเสริมผู้ประกอบการ OTOP ให้เป็นผู้ประกอบการ SMEs

อีกด้านหนึ่งที่ทำการศึกษา คือด้านศักยภาพของผู้ประกอบการใน (ศจันันท์ เรื่องกิจและภูษณิศา เศษเถกิง 2556; ภูษณิศา เศษเถกิง 2556ก, 2556ข; พัทธญาภรณ์ พุ่มไพศาลชัย 2549) ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ (Personal Enterpreneurai Characteristics;PECs) โดยใช้ศักยภาพแห่งความสำเร็จ ศักยภาพแห่งการวางแผนและศักยภาพแห่งอำนาจ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการอำเภอเมืองส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง สมรสแล้วจบการศึกษาปริญญาตรี ซึ่งส่วนใหญ่มีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการสูง

เนื่องจากมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยวัดจากศักยภาพ 3 ด้าน โดยศักยภาพที่ 1 ศักยภาพแห่งความสำเร็จจำนวน 5 คุณลักษณะ คือการแสวงหาโอกาส,ความมุ่งมั่น,ความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน,ความต้องการใฝ่หาทางด้านคุณลักษณะและประสิทธิภาพ และความกล้าเสี่ยง ศักยภาพด้านที่ 2 คือศักยภาพแห่งการวางแผนจำนวน 3 คุณลักษณะคือ การตั้งเป้าหมาย, การวางแผน, การติดตามการประเมินอย่างมีระบบ,และการแสวงหาข้อมูลและศักยภาพด้านสุดท้ายคือ ศักยภาพแห่งอำนาจ 2 คุณลักษณะ 2 คือ การชี้ชวน การชักชวน การมีเครือข่าย และความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งทำให้ทราบถึงศักยภาพของผู้ประกอบการในการเป็นผู้ประกอบการและแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาผู้ประกอบการ

ด้านการตลาดของผู้ประกอบการ (Thechatakerng, 2009) โดยงานวิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์ตลาดของผู้ประกอบการในตลาดเครื่องเงิน ผลงานวิจัยแสดงให้เห็นถึงลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอายุน้อยกว่า 40 จะมีการใช้นวัตกรรมการออกแบบเพื่อนำเสนอสินค้าสู่ตลาดมากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุมากกว่า 40

อีกด้านหนึ่งของการศึกษาด้านผู้ประกอบการ เป็น การศึกษาด้านผู้ประกอบการอพยพ (Thechatakerng, 2012) ที่ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการเป็นผู้ประกอบการและทฤษฎีแบบโต้ตอบ - การเรียนรู้ผู้ประกอบการ (Interactive Theory approach – Entrepreneurs' learning; Waldinger, 1986) ที่พบว่าผู้อพยพจะมาเป็นผู้ประกอบการได้ ต้องมีการเรียนรู้และมีประสบการณ์ก่อน โดยเฉพาะจะประกอบกิจการที่ตัวเองคุ้นเคย

นอกจากนี้ งานวิจัยเรื่องเกษตรปลอดภัยยังมีความสำคัญ โดยเกษตรกรปลอดภัยเป็นระบบการเกษตรที่จะให้ผลผลิตที่ปลอดภัยจากสารพิษ หรือปลอดภัยจากการปนเปื้อนของสารและโลหะที่จะมีผลต่อผู้บริโภค นอกจากนี้ระบบการผลิตนั้นจะต้องปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม และเกษตรกรผู้ผลิต (ประสาธ เกสวพิทักษ์ 2018) นอกจากนี้ Kanokpond Panyachatiraksa (2017) ยังได้ศึกษาด้าน เกษตรปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ กรณีศึกษากลุ่มผักปลอดสารพิษบ้านจำ ต.ปภายงคก จ.ลำปาง ซึ่งได้อธิบายถึงชาวชุมชนบ้านจำ ต.ปภายงคก จ.ลำปาง ที่แสวงหาแนวทางในการผลิตผักปลอดสารพิษและการจัดการด้านการตลาดเพื่อสร้างสุขภาวะให้ผู้ผลิตและผู้บริโภค เป็นการสร้างกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนในการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้สมัยใหม่ จนสามารถก่อตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชนได้

จากการทบทวนงานวิจัยข้างต้นนี้ผู้วิจัยพบว่ามีหลายๆทฤษฎี เช่น แนวคิดการเป็นผู้ประกอบการ ลักษณะผู้ประกอบการ(PEC) (Collins & Moore, 1964) ปัจจัยที่ทำให้เป็นผู้ประกอบการ เช่น ด้านการเงิน บุคลากร สังคม วัฒนธรรมและความรู้ (Robinson, 2004) และทฤษฎีแบบโต้ตอบ - การเรียนรู้ผู้ประกอบการ (Waldinger, 1986) รวมถึงแนวคิดด้านเกษตร

ปลอดภัยต่างๆ จากวิจัยต่างๆที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทำให้เห็นว่าในการวิจัยลักษณะนี้ทฤษฎีที่เหมาะสมแก่การทำวิจัยชนิดนี้ได้แก่ ทฤษฎีผู้ประกอบการ และแนวทางเกษตรปลอดภัย ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าจะสามารถนำมาใช้กับงานวิจัยนี้ได้ จะทำให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมถึงเรื่องที่จะทำการศึกษาี้มีความน่าสนใจและจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

กรอบแนวคิดของงานวิจัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้านการเตรียมความพร้อมในการเป็น
ผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย ในตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ในช่วงระยะเวลา
ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2561 – กันยายน 2562 โดยวิธีการสัมภาษณ์ตัวแทนกลุ่มเกษตรกรในชุมชนป่าไผ่

สถานที่

เขตพื้นที่ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ประชากร

ประชาชนในชุมชนป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเกษตรกรในชุมชนป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นแกนนำ
หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จากจำนวน 50 ราย ให้เหลือ 30 ราย โดยทำการแจ้งไปที่ผู้นำชุมชนป่าไผ่ให้
เกษตรกรผู้ที่มีความสนใจเพื่อเข้าร่วม โครงการจำนวน 50 เพื่อเข้าสัมภาษณ์และคัดเลือกให้เหลือ 30
ราย โดยเลือกเกษตรกรที่มีลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ที่มีความเหมาะสม ในการที่จะเข้าร่วม
โครงการการเตรียมความพร้อมสู่ผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเพื่อการวิจัยเชิงสำรวจ (exploratory) ในครั้งนี้ ใช้
แบบสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลทั่วไป และวิธีการเสวนากลุ่ม เพื่อกระตุ้นและสร้างความเป็น

ผู้ประกอบการ โดยใช้วิธีการทางจิตวิทยา ของ McClelland (1974) ซึ่งทีมวิจัยได้กำหนดแนวทางการศึกษาโดยขั้นตอนการวิจัย

แบบสอบถามและแบบประเมินคุณลักษณะและสมรรถนะของการเป็นผู้ประกอบการ ใช้กับกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรปลอดภัย ในตำบลป่าไผ่ แบบสัมภาษณ์จะเป็นการวัดศักยภาพของการเป็นผู้ประกอบการเกษตรกรปลอดภัย 10 คุณลักษณะ ได้แก่ การแสวงหาโอกาส ความมุ่งมั่น ความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน ความกล้าเสี่ยง การตั้งเป้าหมาย การประเมินอย่างมีระบบ การแสวงหาข้อมูล การชี้ชวน/การชักชวน/การมีเครือข่าย และความเชื่อมั่นในตนเอง และแบบประเมินทุนบุคคล (Human capital) และการประเมินโครงการธุรกิจโดยใช้ปัจจัยภายนอกและภายในของผู้ประกอบการ เพื่อวิเคราะห์โครงการที่เหมาะสมและสามารถประกอบการได้ในอนาคต (Mamabolo, 2017)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามและแบบประเมินคุณลักษณะและสมรรถนะของการเป็นผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการเกษตรกรปลอดภัย ชุมชนป่าไผ่ รวมทั้งสิ้น 30 คน แบบสัมภาษณ์เป็นการวัดศักยภาพของการเป็นผู้ประกอบการเกษตรกรปลอดภัย 10 คุณลักษณะ ได้แก่ การแสวงหาโอกาส ความมุ่งมั่น ความมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน ความกล้าเสี่ยง การตั้งเป้าหมาย การประเมินอย่างมีระบบ การแสวงหาข้อมูล การชี้ชวน/การชักชวน/การมีเครือข่าย และความเชื่อมั่นในตนเอง **แบบประเมินทุนบุคคล (Human capital) และการประเมินโครงการธุรกิจ** โดยใช้ปัจจัยภายนอกและภายในของผู้ประกอบการ เพื่อวิเคราะห์โครงการที่เหมาะสมและสามารถประกอบการได้ในอนาคต รวมถึงการเสวนาด้านเกษตรกรปลอดภัย การจัดการธุรกิจเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลทุติยภูมิ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการค้นคว้า จากงานวิจัยชุมชนและสิ่งพิมพ์ ได้แก่ องค์กรภาครัฐและเอกชน ชุมชน และบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจากอินเทอร์เน็ต
2. ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นที่พื้นฐานมาจากทฤษฎี ดังนี้

ก). ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ **สัมภาษณ์** และทำเสวนากลุ่ม ผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเป้าหมาย

ข). ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจและสัมภาษณ์ตัวแทนเกษตรกร ปลอดภัยในตำบลป่าไผ่ เพื่อวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปและเพื่อประเมินคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (PEC) สมรรถนะของผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย โดยปรับปรุงแบบประเมินให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมาย (Collins & Moore 1987; McClelland, 1985) นอกจากนี้ ยังใช้แบบประเมิน รวมถึงการเสวนากลุ่ม เพื่อวิเคราะห์ทุนบุคคลและโครงการธุรกิจที่เหมาะสมแก่ผู้ประกอบการ เกษตรปลอดภัยในอนาคต รวมถึงการเสวนาด้านเกษตรปลอดภัย การจัดการธุรกิจเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการบรรยายประกอบการวิเคราะห์ และนำเสนอในลักษณะของตารางและแผนภาพ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิ นำแบบสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม ร่วมกับการสังเกต มาตรการความและสังเคราะห์ในเชิงพรรณนา ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้แบบประเมินคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการที่ปรับปรุงให้เข้ากับกลุ่มเกษตรปลอดภัย ตามวิธี PEC Self-Rating ของ Collins & Moore (1987) ผลคะแนนที่ได้จะทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถที่จะเป็นผู้ประกอบการมากน้อยเพียงใด รวมถึงสมรรถนะในด้านต่างๆ ของการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยโดยนำข้อมูลที่ได้อมาแปลค่าคะแนนตามเกณฑ์ (ดูตาราง 1 ประกอบ) นอกจากนี้ยังใช้แบบประเมิน ที่ใช้วิเคราะห์ทุนบุคคลกับปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เพื่อหาโครงการธุรกิจที่เหมาะสมในการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยสำหรับกลุ่มเป้าหมายแต่ละคน

ความน่าเชื่อถือ (validity)

งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้ เป็นงานที่มุ่งสำรวจจากเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่เป็น จำนวนที่จำกัด 30 ราย ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าสู่โครงการวิจัยนี้ โดยกลุ่มเป้าหมายมีความประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยจริงๆเพื่อสำรวจข้อมูลเบื้องต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการ

ประกอบการมากกว่า 15 ปีและทีมงานอีกสามท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพื้นที่และเป็นผู้ที่อยู่ในพื้นที่มากกว่า 20 ปี ดังนั้นในเบื้องต้นจึงเชื่อได้ว่าข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลที่มีความสมเหตุสมผลและคลาดเคลื่อนน้อย แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากงานวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำกัด จึงทำให้ผลการวิจัยที่ได้ถูกจำกัดไปด้วย (Potasin & Thechatakerng, 2014; Thechatakerng, 2012)

ตาราง 1 การแปลค่าผลคะแนนตามวิธี PEC

ช่วงคะแนนที่ได้	ความหมาย
0-10 คะแนน	ความสามารถโดยเฉลี่ยของท่านอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง ท่านอาจไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบกิจการ หรือไม่ควรก่อตั้งกิจการ หากความสามารถในด้านนี้ของท่านยังไม่ได้รับการพัฒนาให้สูงกว่านี้
11-15 คะแนน	ความสามารถของท่านอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี ท่านมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการ แต่ยังคงควรจะพัฒนาความสามารถหรือศักยภาพในด้านนี้ให้โดดเด่นกว่านี้
มากกว่า 15 คะแนน	ท่านมีคุณสมบัติที่โดดเด่นและเหมาะที่จะเป็นผู้ประกอบการ ท่านมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จสูง

การเสวนาความรู้

หลังจากที่ได้ข้อมูลเบื้องต้นมาแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสร้างความมั่นใจในการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยในอนาคตโดยการเสวนาความรู้ด้านเกษตรปลอดภัยและบริหารธุรกิจเบื้องต้นแก่กลุ่มเป้าหมาย

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย ใน ตำบลป่าไผ่ เขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 ราย สามารถแบ่งส่วนการนำเสนอ ผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย อายุและอาชีพ

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะ สมรรถนะและการวิเคราะห์ทุนบุคคลของผู้ประกอบการ
กาแฟอินทรีย์

ส่วนที่ 3 การสังเคราะห์โครงการธุรกิจของกลุ่มเป้าหมาย

ส่วนที่ 4 การเสวนาความรู้พื้นฐานด้านเกษตรปลอดภัยธุรกิจและด้านการ
เตรียมพร้อมจัดตั้งธุรกิจเพื่อการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย

ผู้วิจัยได้คัดกรอง โดยใช้การสัมภาษณ์เบื้องต้น โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่มีความ
ต้องการเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 30 ราย หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์ถึงความเป็นผู้ประกอบการ
สาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย สามารถสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งวิจัยกลุ่มเป้าหมาย ในชุมชนป่าไผ่ ดังนั้นในส่วนนี้ได้อธิบายเฉพาะ
ถึงลักษณะอายุและอาชีพของกลุ่มเป้าหมาย

อายุ

ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 36 – 40 ปี จำนวน 12 ราย 26 – 30 ปี จำนวน 8
ราย 31 – 35 ปี จำนวน 6 ราย 46 – 50 ปี 3 ราย และ มากกว่า 50 ปี 1 ราย (ตาราง 2)

ตาราง 2 อายุของกลุ่มเป้าหมาย

อายุ	จำนวน
36 – 40 ปี	12
26 – 30 ปี	8
31 – 35 ปี	6
46 – 50 ปี	3
>50	1
รวม	30

สถานสภาพ

ผู้เข้าร่วมอยู่ในสถานะ โสด จำนวน 13 ราย สมรสอยู่ด้วยกันจำนวน 10 ราย สมรสแยกกันอยู่ 4 ราย และอยู่ในสถานะหม้ายหรือหย่าร้าง จำนวน 3 ราย

ตาราง 3 สถานสภาพ

สถานสภาพ	จำนวน
โสด	13
สมรสอยู่ด้วยกัน	10
สมรสแยกกันอยู่	4
หม้าย/หย่าร้าง	3
รวม	30

ระดับการศึกษา

ส่วนใหญ่ผู้เข้าร่วมโครงการมีการศึกษาระดับปริญญาตรี 15 ราย ปริญญาโท 1 ราย อนุปริญญา 10 ราย มัธยมปลาย 3 ราย และต่ำกว่ามัธยมปลาย จำนวน 1 ราย

ตาราง 4 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน
ปริญญาตรี	15
อนุปริญญา	10
มัธยมปลาย	3
ปริญญาโท	1
ต่ำกว่ามัธยมปลาย	1
รวม	30

โครงการหรือธุรกิจที่กำลังทำอยู่

ส่วนใหญ่มีโครงการธุรกิจของตนเองที่กำลังทำ และกำลังเริ่มทำ โดยทำกับวิสาหกิจชุมชนเกษตรนิเวศสันทราย AgriEco ซึ่งมีธุรกิจแตกย่อยหลายธุรกิจ ดังต่อไปนี้ เป็นธุรกิจกาแฟและกาแฟเฉพาะ (craft coffee) ท่องเที่ยวชุมชนและท่องเที่ยวเชิงเกษตรปลอดภัย ขายสินค้าเกษตร (ชีส สมุนไพร ไอศกรีมสมุนไพร ซีเรียล (อาหารเช้า) และซ็อก โกแลตและผักปลอดภัย)

ตาราง 5 โครงการหรือธุรกิจที่กำลังทำหรือกำลังเริ่ม

ธุรกิจ / ราย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	14
กาแฟและกาแฟ						/				
เฉพาะ (craft coffee)										
ท่องเที่ยวชุมชนและ						/				
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร										
ปลอดภัย										
ขายสินค้าเกษตร										/
รวม										30

ส่วนที่ 2 ลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ในส่วนนี้งานวิจัยแบ่งการอธิบายเป็น สามส่วนใหญ่ๆ ได้แก่ คุณลักษณะและสมรรถนะของผู้ประกอบการ ด้านการวิเคราะห์ทุนส่วนตัว (บุคคล) ในการประกอบการและแหล่งทุนในการเริ่มกิจการ

ก) คุณลักษณะและสมรรถนะของผู้ประกอบการ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการคัดเลือก ถูกให้ประเมินคุณลักษณะ โดยใช้หลักการประเมินคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ โดยปรับ จาก Self-Rating ของ Collins & Moore (1964) ซึ่งใช้คำถามทางด้านจิตวิทยาจำนวน 52 ข้อเพื่อจำแนกคุณลักษณะต่างๆ ของผู้ประกอบการ เพื่อวิเคราะห์ลักษณะเด่นและลักษณะด้อยของผู้ถูกเตรียมความพร้อมเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย รวมถึงสมรรถนะของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการให้ความรู้ และหาแนวทางในการไปสู่ผู้ประกอบการในอนาคต ของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่ ผลการวิจัยในส่วนนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ด้านคุณลักษณะของกลุ่มเป้าหมายในภาพรวม และสมรรถนะของกลุ่มเป้าหมายในภาพรวม

จากการประเมินคุณลักษณะของผู้มีแนวโน้มเป็นผู้ประกอบการ (PECs) เกษตรปลอดภัย โดยการใช้แบบประเมินคุณลักษณะ พบว่ากลุ่มเป้าหมาย มีคุณลักษณะต่างๆ ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่อย่างไรก็ตามในภาพรวมคุณลักษณะเด่นของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่ การมีความมุ่งมั่น ใกล้เคียงกับ การมีความผู้พันและความรับผิดชอบในงาน และการมีความต้องการใฝ่หาคุณภาพและมีประสิทธิภาพ (19.5, 18.5, 18.5) ในขณะที่เดียวกันการแสวงหาโอกาส และมีความกล้าเสี่ยง รวมถึงการวางแผนการติดตามและประเมินอย่างมีระบบ (17.1, 17, 17) นอกจากนี้มีการการชี้ชวนชักชวนและการมีเครือข่าย (16.50) ยังมีคะแนนอยู่ในระดับที่มีประสิทธิภาพ ในทำนองเดียวกันกับ ค่าคะแนนเรื่อง การตั้งเป้าหมาย และการแสวงหาข้อมูล อยู่ในระดับ 16.20, 16.15 ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการควรต้องปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นด้วยการสร้างเครือข่ายกับองค์กรต่างๆ เพื่อหาข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลที่หลากหลายทั้งปัจจัยภายในภายนอกเพื่อสร้างความมั่นใจในการประกอบการเพื่อผลักดันให้เกิดการประกอบการและเพิ่มการเป็นผู้ประกอบการ

สรุป ในภาพรวม กลุ่มเป้าหมายผู้ประกอบการควรได้รับการสร้างความเข้มแข็งเพื่อเตรียมพร้อมความพร้อมเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย ในด้านการสร้างความเชื่อมั่น โดยการอบรมความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย ความรู้ด้านการจัดการทางธุรกิจ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างธุรกิจและความรู้ในด้านผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพอยู่ในระดับที่ปลอดภัย จะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในการตั้งเป้าหมายแก่ผู้ประกอบการในการสร้างและดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการผลักดันผู้ประกอบการเข้าร่วมกลุ่มทางการค้าต่างๆ ของภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นการสร้างเครือข่าย โดยเฉพาะเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกษตรปลอดภัย ซึ่งจะทำให้การตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนวิสาหกิจชุมชนเกษตรนิเวศสันทราย AgriEco ที่เป็นวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคมตามที่ผู้ประกอบการต้องการ มีความเข้มแข็งและสามารถอยู่ได้

ตาราง 6 คุณลักษณะและสมรรถนะของผู้ประกอบการในภาพรวม

คุณลักษณะ	0-5	10	15	20	25
การแสวงหาโอกาส				17.10	
ความมุ่งมั่น				19.50	
ความผูกพันและรับผิดชอบ				18.50	
ความต้องการใฝ่หาคุณภาพและ ประสิทธิภาพ				18.50	
ความกล้าเสี่ยง				17.00	
การตั้งเป้าหมาย				16.20	
การแสวงหาข้อมูล				16.15	
การวางแผนการติดตามและ ประเมินอย่างมีระบบ				17	
การชี้ชวนชักชวนและการมีเครือข่าย				16.5	
การเชื่อมั่นในตัวเอง				16	

สมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่

ในส่วนของสมรรถนะของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่ ได้แบ่งเป็นสามส่วนได้แก่ สมรรถนะแห่งความสำเร็จ สมรรถนะการวางแผน สมรรถนะแห่งอำนาจ

สมรรถนะแห่งความสำเร็จ ผู้เข้าร่วมกลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่ มีสมรรถนะแห่งความสำเร็จที่เด่นในด้านความมุ่งมั่นและแสวงหาโอกาส (19.5) ผลจากการประเมินอธิบายว่า กลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่ มีความทุ่มเทความสามารถที่ตนเองมีอยู่กับการทำงาน ไม่ทอดทิ้งต่อความยากลำบาก และการกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ นอกจากนี้ยังมี สมรรถนะในการมีพันธะต่องาน ความผูกพัน ความสำเร็จในงาน (18.5) (Commitment to Work Contract) สามารถแปลผลได้ว่า เมื่อผู้ประกอบการได้ตั้งเป้าหมายหรือรับงานมาแล้ว มีการแสวงหาทางที่ประสบความสำเร็จในเป้าหมายหรืองานนั้น ๆ และรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้ตกลงหรือทำสัญญากันไว้กับลูกค้า โดยทำตาม

ข้อตกลงหรือสัญญาที่ได้ให้ไว้ รวมถึงความต้องการใฝ่หาคุณภาพและประสิทธิภาพ ฉะนั้นผลผลิตหรือบริการที่ต้องการตอบสนองลูกค้า จึงเป็นไปได้ถึงคุณภาพ โดยเฉพาะสินค้าด้านเกษตรปลอดภัย และกลุ่มเป้าหมายยังชื่นชอบ การแสวงหาโอกาส ความท้าทาย เป็นงานที่มีความเสี่ยง ในระดับกลางถึงมาก (17.00) ทำให้มีโอกาสในการประสบความสำเร็จ

สมรรถนะการวางแผน ผลการวิเคราะห์หรืออธิบายถึงกลุ่มเป้าหมาย มีสมรรถนะการวางแผนค่อนข้างสูง เป็นเป้าหมายที่มีความท้าทาย และมีการพยายามแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) (17, 16.15) ผู้ประกอบการจะมีการแสวงหาข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์และประกอบการตัดสินใจ เช่น ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม กฎหมาย ทั้งนี้ยังรวมไปถึงการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญและการอบรมสัมมนาอีกด้วย ส่วนด้านที่ผู้ประกอบการมีคุณลักษณะที่เสริมให้สมรรถนะในด้านนี้สูงคือด้าน การประเมินอย่างมีระบบ (Systematic Planning and Monitoring) กลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่มีการวางแผนการทำงาน กำหนดกลยุทธ์และวิธีการ และแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น รวมไปถึงการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย อย่างไรก็ตามก็มีการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting) ที่ชัดเจน (16.20) แต่ถึงแม้คุณลักษณะในด้านนี้จะสูงแต่ยังน้อยกว่าในด้านอื่น ดังนั้นผู้ประกอบการต้องการความรู้ การฝึกฝนในด้านการตั้งเป้าหมายอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง (Kerr, 2017; Ruangkrit, S. and Thechatakerng, P. 2013).

สมรรถนะแห่งอำนาจ กลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่เปี่ยมมีค่าคะแนนอยู่ในระดับกลาง โดยเฉพาะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง (Self Confidence) (16) ผลวิจัยแสดงให้เห็นถึงความต้องการการสร้าง ความเชื่อมั่น ความเชื่อเกิดจากความรู้ที่เพียงพอต่อการประกอบการ (Thechatakerng & Potasin 2013) ดังนั้นงานวิจัยนี้ได้เสนอแนะการสร้าง ความมั่นใจโดยให้มีการอบรมความรู้ด้านการประกอบการเกษตรปลอดภัย เพราะผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง เชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำในสิ่งที่ยากและท้าทายให้ประสบความสำเร็จได้ ผลของการวิเคราะห์ได้แสดงให้เห็นถึงความต้องการเครือข่ายของผู้ประกอบการ (16.50) เพราะการชักชวน การชักชวน การมีเครือข่าย (Persuasion and Networking) ผู้ประกอบการจะเป็นผู้ที่แสวงหาพันธมิตร สร้างเครือข่ายทางธุรกิจ มีความสามารถในการชักจูงโน้มน้าวให้ผู้อื่นเข้ามาช่วยเหลือและให้ความร่วมมือ (Collins & Moore 1987) ดังนั้นผู้ประกอบการควรมีตัวกลางช่วยแนะนำเชื่อมโยงกับเครือข่ายภายนอกหมู่บ้านต่างๆ รวมถึงสถาบันต่างๆ ของหน่วยงานรัฐและเอกชน (Hachana , 2018; Potasin & Thechatakerng 2014)

ตาราง 7 สมรรถนะของผู้ประกอบการในภาพรวม

คุณลักษณะ	0-5	10	15	20	25
สมรรถนะแห่งความสำเร็จ					
การแสวงหาโอกาส				17.10	
ความมุ่งมั่น				19.50	
ความผูกพันและรับผิดชอบ				18.50	
ความต้องการไฝหาคูณภาพ และประสิทธิภาพ				18.50	
ความกล้าเสี่ยง				17.00	
สมรรถนะการวางแผน					
การตั้งเป้าหมาย				16.20	
การแสวงหาข้อมูล				16.15	
การวางแผนการติดตาม และประเมินอย่างมีระบบ				17	
สมรรถนะแห่งอำนาจ					
การชี้ชวนชักชวนและการ มีเครือข่าย				16.5	
การเชื่อมั่นในตัวเอง				16	

ข. ด้านการวิเคราะห์ทุนส่วนตัว (บุคคล) ในการประกอบการและแหล่งทุนในการ
เริ่มกิจการ

การประเมินด้านนี้ในส่วนของผู้มีแนวโน้มขยายหรือประกอบกิจการใหม่ โดยทีมวิจัยใช้
แบบประเมินซึ่งปรับปรุงจาก (Chandler & Jansen, 1992, p232; McClelland, 1987) ซึ่งเป็นการ
ประเมินว่าผู้มีแนวโน้มขยายหรือประกอบการ มีจุดเด่นในส่วนของตนเองในด้านใด และเพื่อให้
เห็นความสำคัญของการเตรียมข้อมูลทางการเงิน สินทรัพย์ และหนี้สินของตนเอง เพื่อทำให้เกิด
ความเข้าใจเกี่ยวกับศักยภาพ ทรัพยากร จุดแข็ง จุดอ่อนของตนเอง เพื่อเป็นการประมาณการ
เกี่ยวกับเงินทุนที่จะหามาใช้ในโครงการธุรกิจของตน และช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุน
ในธุรกิจ นอกจากนี้แล้วยังประเมินในส่วนของความสามารถหาทุนและแหล่งเงินทุนที่จะ

สนับสนุนให้เกิดการประกอบการขึ้น โดยให้กลุ่มเป้าหมายวิเคราะห์ตัวเอง โดยดึงเอาลักษณะเด่นของตนเองออกมา ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นดังนี้

ทุนส่วนตัว (บุคคล)

ลักษณะเด่นและค้อยของกลุ่มเป้าหมาย จากการประเมิน โดยใช้ตารางที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยให้กลุ่มเป้าหมายประเมินและใส่ลักษณะเด่นและค้อยของตนเองในกระดาษประเมิน ซึ่งสามารถใส่ได้มากกว่าหนึ่งลักษณะ ผลการประเมินพบว่ากลุ่มเป้าหมายมีลักษณะเด่นในเรื่องความสามารถในด้านอาชีพที่ทำความพร้อมของร่างกาย มีความมุ่งมั่น ขยันขันแข็ง จิตอาสาและสภาวะการเป็นผู้นำ ในจำนวนเกือบเท่าๆกันตามลำดับ สำหรับลักษณะค้อย พบว่ากลุ่มเป้าหมายขาดความสามารถหาแหล่งเงินทุนที่สนับสนุนการประกอบการ สภาวะจิตใจไม่มุ่งมั่น ขาดความรู้ในการประกอบกิจการและสภาพร่างกายไม่พร้อม ในจำนวนเท่าๆกัน

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์หาจุดแข็งของกลุ่มเป้าหมาย

ลักษณะเด่น	จำนวน	ลักษณะค้อย	จำนวน
	จำนวน		จำนวน
1.จิตอาสา	4	1.ขาดเงินทุน	12
2.มีความมุ่งมั่น ขยันขันแข็ง	6	2.สภาวะจิตใจไม่มุ่งมั่น	6
3.ความสามารถในด้านอาชีพ	9	3.ขาดความรู้	6
4.ความพร้อมของร่างกาย	8	4.สภาพร่างกายไม่พร้อม	4
5.สภาวะการเป็นผู้นำ	4	5.ขาดสภาวะการเป็นผู้นำ	4
รวม	31	รวม	32

หมายเหตุ สามารถใส่ลักษณะเด่นและค้อยของตนเองได้มากกว่า 1 ลักษณะ

ความสามารถส่วนบุคคลในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

จากการประเมินในแบบประเมินที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้นพบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความสามารถที่จะหาแหล่งทุนที่เข้าถึงได้เพื่อมาประกอบการ จากทุนส่วนตัว (ร้อยละ 33.33) จากกองทุนหมู่บ้านและธนาคารเพื่อการเกษตร (รทส) (ร้อยละ 13.33) นอกจากนี้ยังมีความเป็นไปได้ในการหาทุนจากธนาคารพาณิชย์ สหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการเกษตรและกู้เงินจากกลุ่มสมาชิก) นอกจากนั้นยังมีแหล่งที่สามารถหาทุนได้จาก กู้ยืมพ่อแม่ ญาติพี่น้อง รวมถึง การร่วมหุ้น (ร้อยละ 6.66) ในอัตราเท่าๆกัน (ตาราง 9)

ตารางที่ 9 แหล่งเงินลงทุนที่เข้าถึงได้

แหล่งเงินทุน	จำนวน	ร้อยละ
1.ทุนส่วนตัว	10	33.33
2.กองทุนหมู่บ้าน	4	13.33
3.ธนาคารเพื่อการเกษตร (ธกส)	4	13.33
4.สหกรณ์การเกษตร	2	6.66
5.ธนาคารพาณิชย์	2	6.66
6.กู้เงินจากกลุ่มสมาชิก	2	6.66
7.กู้ยืมพ่อแม่ ญาติพี่น้อง	2	6.66
9.ร่วมหุ้น	2	6.66
11.อื่นๆ	2	6.66
รวม	30	100.0

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 แหล่ง

ส่วนที่ 3 ด้านการสังเคราะห์โครงการธุรกิจของกลุ่มเป้าหมาย

หลังจากที่ได้ใช้ใบประเมินลักษณะทุนส่วนตัวและความสามารถเข้าถึงแหล่งทุนแล้ว กลุ่มเป้าหมายได้ถูกขอให้กลั่นกรองความเป็นไปได้ของการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต โดยใช้การประเมินการกลั่นกรองจุดภาคและมหภาค (Buiza, 2012) เพื่อจับคู่กับทุนส่วนบุคคลได้กล่าวมาแล้วข้างต้น รวมถึงการประเมินสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่เพื่อเป็นส่วนประกอบที่มีผลต่อการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายมีแนวโน้มที่จะประกอบการโครงการธุรกิจ จำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัย (ชีส สมุนไพร ไอศกรีมสมุนไพร ซีเรียล (อาหารเช้า) ซ็อกโกแลต และผักปลอดภัย) จำนวน 14 ราย รองลงมาคือ ร้านกาแฟสดและกาแฟเฉพาะ จำนวน 6 ราย และท่องเที่ยวชุมชนและท่องเที่ยวเชิงเกษตรปลอดภัยโฮมสเตย์โฮมสเตย์ จำนวน 6 ราย

ตารางที่ 10 ความเป็นไปได้ในการทำโครงการเกษตรปลอดภัย

โครงการ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.ชีส	/									
2.ผักอินทรีย์			/						/	/
3.ร้านกาแฟสดกาแฟและ กาแฟเฉพาะ		/			/					
4.ห้องเที่ยวชุมชนและ ห้องเที่ยวเชิงเกษตร ปลอดภัยโฮมสเตย์				/						
5.ขายสินค้าเกษตร								/		
รวม										

ส่วนที่ 4 การเตรียมความพร้อมด้วยการเสวนาความรู้ด้านการประกอบการเกษตรปลอดภัย

การเสวนาความรู้พื้นฐานด้านเกษตรปลอดภัยและการเตรียมความพร้อมการประกอบการ

หลังจากการวิเคราะห์เบื้องต้นและได้โครงการแนวโน้มที่จะสร้างผู้ประกอบการ ทีมวิจัยได้ใช้วิธีการเสวนาความรู้เบื้องต้นในด้านที่เกี่ยวกับเกษตรปลอดภัยและการจัดตั้งธุรกิจ ในโครงการที่เหมาะสมที่เกี่ยวกับเกษตรปลอดภัย หลังจากทีกลุ่มเป้าหมายได้ทำการประเมินโดยใช้วิธีการประเมินดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น นักวิจัยและทีมงานได้มีการเสวนาความรู้ในด้านเกษตรปลอดภัยและการจัดตั้งธุรกิจดังเนื้อหา ดังนี้

- เกษตรปลอดภัย

ทีมวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้าน เกษตรปลอดภัย ได้เสวนา เกี่ยวกับระบบการเกษตรที่จะให้ผลิตผลที่ปลอดภัยจากสารพิษ หรือปลอดภัยจากการปนเปื้อนของสารและโลหะที่จะมีผลต่อผู้บริโภค นอกจากนี้ระบบการผลิตนั้นจะต้องปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม และเกษตรกรผู้ผลิต (ประสาธ เกศวพิทักษ์ 2018) ความปลอดภัยของสินค้าเกษตร สามารถสรุปได้ดังนี้ ปลอดภัยการปนเปื้อนสารเคมีและจุลินทรีย์ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ได้แก่สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ใช้ในระหว่างขั้นตอนการเพาะปลูก และจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค ปนเปื้อนในผลิตผลทางการเกษตรทั้ง

ในระหว่างการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยวและการขนส่ง เช่น เชื้อ *Salmonella* spp. เชื้อ *Escherichia coli* ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่เกี่ยวข้องกับโรคระบบทางเดินอาหาร เป็นต้น นอกจากนี้ต้องปลอดการปนเปื้อนของสารปฏิชีวนะตกค้างเช่น ในผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำและปศุสัตว์ สารพิษอะฟลาท็อกซินที่เกิดจากเชื้อรา ที่พบมากในถั่วลิสง ข้าวโพด และการใช้วัตถุเจือปนเพื่อการถนอมอาหารอย่างผิดวิธี เช่น สารฟอกขาว สารกันบูด สารบอแรก เป็นต้น ดังนั้นเพื่อเป็นการควบคุมให้เป็นไปตามความปลอดภัย ทางด้านการเกษตร หรือ การปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร (GAP = Good Agricultural Practice) ควรเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ เป็นการปฏิบัติเพื่อป้องกัน หรือลดความเสี่ยงของอันตรายที่เกิดขึ้นระหว่างการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และเหมาะสมต่อการบริโภค รวมถึงให้แนวทางปฏิบัติระบบเกษตรที่ดีและเหมาะสม (GAP) เพื่อเป็นระบบการผลิตที่ไม่เป็นผลร้ายต่อเกษตรกร สิ่งแวดล้อม และได้ผลผลิตปลอดภัยต่อผู้บริโภค ไม่มีสารตกค้างเกินมาตรฐานตามสากลกำหนด โดยการปฏิบัติตามระบบนี้ จะมีการตรวจรับรองเช่นเดียวกับระบบเกษตรอินทรีย์ ตลอดห่วงโซ่การผลิตประกอบด้วย 1. การเลือกพื้นที่ ที่เหมาะสมกับพืช 2. มีการจัดการดินอย่างถูกต้องเหมาะสม เช่น ไถพรวนในขณะที่มีความชื้นพอเหมาะ มีการเตรียมการปลูกที่ถูกต้อง 3. เลือกใช้พันธุ์ดี สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศและสภาพแวดล้อม 4. มีการปลูกถูกต้อง ตรงตามฤดูกาล ระยะเวลาปลูกหรือจำนวนต้นต่อไร่ เป็นไปตามคำแนะนำ 5. การดูแลรักษาเป็นไปตามคำแนะนำ กำจัดวัชพืชตามความเหมาะสม ใส่ปุ๋ยถูกต้องตามอัตราและจำนวนที่เหมาะสม เวลาที่พืชต้องการ พื้นที่หรือบริเวณที่ใส่ถูกต้อง การใช้สารเคมีถูกต้องตามคำแนะนำ ไม่ใช้สารเคมีต้องห้าม ไม่ใช้สารเคมีในช่วงห้ามใช้ เช่น ก่อนเก็บเกี่ยว เป็นต้น 6. เก็บเกี่ยว หรือจับสัตว์เมื่อแก่ หรือได้อายุตามมาตรฐานเพื่อให้ผลผลิตที่ดีมีคุณภาพ เช่น เก็บปาล์มน้ำมันเมื่อแก่ ก็จะได้เปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง 7. มีสถานที่เก็บผลผลิตที่ได้มาตรฐาน ไม่มีการปนเปื้อน รวมทั้งระบบการขนส่งผลผลิตที่ได้มาตรฐาน ปราศจากการปนเปื้อน ถ้ามีการส่งเสริมให้เกษตรกรดำเนินการตามมาตรฐาน GAP ผลผลิตการผลิตจะสูงขึ้น ซึ่งก็เท่ากับเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับและสามารถสร้างรายได้

-การเตรียมพร้อมตั้งธุรกิจใหม่

ทีมวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ ให้ความรู้ในด้านการลดความเสี่ยงในการสร้างหรือเริ่มต้นกิจการ ดังนี้ ในด้านสินค้าและบริการที่จะนำเสนอแก่ลูกค้าสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป้าหมายได้จริง และขนาดของตลาดใหญ่พอที่จะลงทุนแล้วมีกำไรอยู่รอดได้ อัตรากำไรจากการดำเนินงานมีมากพอสมควรแก่การลงทุน ธุรกิจที่ก่อตั้งขึ้นมาใหม่จะต้องมีความได้เปรียบเชิงแข่งขัน (Competitive Advantage)เหนือกว่าคู่แข่งที่มีอยู่ การบริหารงานแบบเป็นทีม ซึ่งแต่ละคนในทีมมีความสามารถเฉพาะด้านมากพอที่จะจัดการกิจการอย่างถูกต้องตามหลักการ เช่นจัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วน หรือ บริษัทจำกัด ผู้บริหารธุรกิจที่ก่อตั้งขึ้นมาใหม่ควรเป็นผู้มีประสบการณ์ในสิ่งที่ต้องทำบ้าง หรืออาจเป็นผู้ที่เคยก่อตั้งธุรกิจอื่นมาก่อน มีเงินทุนดำเนินงานที่พอเพียง ลักษณะของการดำเนินงานเป็นแบบพึ่งพาอาศัยกับธุรกิจอื่น หรือเป็นพันธมิตรซึ่งกันและกันที่จะสามารถร่วมมือกันผลิตสินค้าและบริการ แล้วขยายตลาด ให้อกว้างไกลกว่าท้องถิ่นเดิม และธุรกิจกับผู้ประกอบการ มีความเหมาะสมกัน

การดำเนินการธุรกิจเบื้องต้นและการประกอบการการธุรกิจขึ้นมาใหม่

ให้แนวคิดการวิเคราะห์ด้านการเป็นผู้ประกอบการ วิเคราะห์ด้านการจัดการ การจัดการธุรกิจ ความต้องการของตลาด ความต้องการของลูกค้า การวิเคราะห์จุดเด่นของธุรกิจเพื่อการแข่งขัน โดยที่จุดเด่นต้องชัดเจนและมีคุณค่าสำหรับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย รวมถึงการให้แนวคิดเบื้องต้นแก่ผู้ประกอบการในการจัดการธุรกิจ ค่าใช้จ่ายในการเริ่มต้นก่อตั้งธุรกิจ เลือกรูปแบบของการก่อตั้งทางกฎหมายที่เหมาะสมจะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ในรูปแบบธุรกิจเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัด นอกจากนี้ ทีมวิจัยได้ให้แนวคิดที่สำคัญด้าน การเลือกทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม และการขายโดยใช้ พาณิश्यอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงแนวคิดเบื้องต้นด้าน วางแผนการธุรกิจ ซึ่งรวมถึงการวางแผนทั้งสี่ด้าน เช่น การตลาด การจัดการองค์กรธุรกิจ การผลิตและการเงิน

บทที่ 5 สรุปผลงานวิจัย

ในส่วนนี้ได้อธิบายถึง สรุปผลงานวิจัยในภาพรวม การอภิปรายผล ข้อจำกัดในงานวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลงานวิจัยในภาพรวม

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (exploratory research) โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group) และการสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่ อำเภอสันทราย 30 ราย โดยงานวิจัยใช้ทฤษฎีผู้ประกอบการเป็นแนวคิดพื้นฐานและแนวคิดเกษตรปลอดภัยในการทำวิจัย โดยมุ่งไปที่คุณลักษณะและสมรรถนะของกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เพื่อวิเคราะห์ถึงธุรกิจที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในการจะเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยในอนาคต และการเสวนาด้านความรู้เชิงประกอบการ

ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย เป็นอำเภอที่มีประชากรอยู่หนาแน่น รองจากเชียงใหม่ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพ ทำเกษตรกรและรับจ้าง รวมถึงค้าขาย ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมความเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยและให้เกิดการประกอบการในชุมชนป่าไผ่ งานวิจัยนี้จึงทำการวิเคราะห์ลักษณะสมรรถนะของกลุ่มเป้าหมาย โดย กลุ่มเป้าหมาย มีคุณลักษณะเด่นในด้านการมีความมุ่งมั่น ใกล้เคียงกับ การมีความผูกพันและความรับผิดชอบในงาน ซึ่งไม่แตกต่างจาก การมีความต้องการใฝ่หาคุณภาพและมีประสิทธิภาพ มีความกล้าเสี่ยง และมีการวางแผน การติดตามงาน และมีการประเมินอย่างมีระบบ ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ผู้ประกอบการยังมีเครือข่ายที่จำกัด และต้องการการผลักดันให้มีการชี้ชวน การชักชวน เพื่อผลักดันให้เกิดการประกอบการและเพิ่มการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย

ส่วนของสมรรถนะของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่ ได้แบ่งเป็นสามส่วนได้แก่ สมรรถนะแห่งความสำเร็จ สมรรถนะการวางแผน สมรรถนะแห่งอำนาจ สมรรถนะแห่งความสำเร็จ กลุ่มเป้าหมายในตำบลป่าไผ่ มีสมรรถนะแห่งความสำเร็จที่เด่นในด้านความมุ่งมั่นและแสวงหาโอกาส นอกจากนี้ยังมี สมรรถนะในการมีพันธะต่องานความผูกพัน ความรับผิดชอบในงาน สมรรถนะการวางแผน ผลการวิเคราะห์อธิบายถึงกลุ่มเป้าหมาย มีสมรรถนะการวางแผนสูง

เป็นเป้าหมายที่มีความท้าทาย และมีการพยายามแสวงหาข้อมูล ทั้งนี้ยังรวมไปถึงการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญและการอบรมสัมมนาด้วยอีกด้านที่กลุ่มเป้าหมายมีคุณลักษณะที่เสริมให้สมรรถนะในด้านนี้สูงคือด้าน การประเมินอย่างมีระบบ (Systematic Planning and Monitoring) กลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่มีการวางแผนการทำงาน กำหนดกลยุทธ์และวิธีการ และแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น รวมไปถึงการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย อย่างไรก็ตามการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting) ชัดเจนน้อยกว่าด้านอื่นๆ สมรรถนะแห่งอำนาจ ของกลุ่มเป้าหมายอยู่ในระดับกลาง โดยเฉพาะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง งานวิจัยยังแสดงให้เห็นถึงความต้องการเครือข่ายของผู้ประกอบการ เพราะการชักชวน การชักชวน การมีเครือข่าย (Persuasion and Networking) ผู้ประกอบการจะเป็นผู้ที่แสวงหาพันธมิตร สร้างเครือข่ายทางธุรกิจ มีความสามารถในการชักจูงโน้มน้าวให้ผู้อื่นเข้ามาช่วยเหลือและให้ความร่วมมือ (Collins & Moore 1987) ดังนั้นผู้ประกอบการควรมีตัวกลางช่วยแนะนำเชื่อมโยงกับเครือข่ายภายนอกหมู่บ้านต่างๆ และสถาบันของหน่วยงานรัฐและเอกชน (Potasin & Thechatakerng 2014)

ด้านการวิเคราะห์ทุนส่วนตัว (บุคคล) ในการประกอบการและแหล่งทุนในการเริ่มกิจการ พบว่าลักษณะเด่นและด้อยของกลุ่มเป้าหมาย มีลักษณะเด่นในเรื่อง ความสามารถในการด้านอาชีพที่ทำ ความพร้อมของร่างกาย มีความมุ่งมั่น ขยันขันแข็ง สำหรับลักษณะด้อย พบว่ากลุ่มเป้าหมายขาดความสามารถหาแหล่งเงินทุนที่สนับสนุนการประกอบการ สภาวะจิตใจไม่มุ่งมั่น ขาดความรู้ในบางด้านที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ต้องการความรู้ในการประกอบการเกษตรปลอดภัยเพิ่มเติมบางด้านเป็นพิเศษ แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มเป้าหมายยังพอมีความสามารถที่จะหาแหล่งทุนที่เข้าถึงได้เพื่อมาประกอบการ จากทุนส่วนตัว จากกองทุนหมู่บ้าน และยังมีความเป็นไปได้ในการหาทุนจากธนาคารพาณิชย์ สหกรณ์การเกษตร และธนาคารเพื่อการเกษตร

การสังเคราะห์โครงการธุรกิจของกลุ่มเป้าหมาย ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายมีแนวโน้มที่จะประกอบการ โครงการธุรกิจ จำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัย (ซีสสมุนไพร่ ไอศกรีมสมุนไพร่ ซีเรียล (อาหารเช้า) ช็อคโกแลต และผักปลอดภัย) รองลงมาคือ ร้านกาแฟสดและกาแฟเฉพาะ และท่องเที่ยวชุมชนและท่องเที่ยวเชิงเกษตรปลอดภัยโฮมสเตย์โฮมสเตย์

หลังจากการวิเคราะห์เบื้องต้นและได้โครงการที่มีแนวโน้มที่จะทำการประกอบการได้ ทีมวิจัยได้ใช้วิธีการเสวนาความรู้เบื้องต้นในด้านที่เกี่ยวกับเกษตรปลอดภัย การจัดตั้งธุรกิจ ในโครงการที่เหมาะสม ในด้านการดำเนินธุรกิจเกษตรปลอดภัย ซึ่งสามารถต่อยอดเป็นการประกอบการเกษตรปลอดภัยเพื่อสังคม ดังนั้นความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ บัญชีการเงิน ด้านการจัดการ การตลาด จึงมีความจำเป็น โดยเฉพาะด้านบัญชี

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยในชุมชนป่าไผ่ อำเภอสันทราย ได้พบผลการวิจัยขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมและการสร้างผู้ประกอบการ หลายๆเรื่อง (Potasin & Thechatakerng 2014; ภูมิศา เตชเถกิง 2556ก ; วัชรวิ 2550; สมแก้ว 2550; ปาริชาติ 2544) ได้อ้างถึงผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จต้องมีลักษณะที่มีการบริหารงานแบบเจ้าของคนเดียว และทำมานานกว่า 10 ปีขึ้นไป โดยเฉพาะจุดเด่นของคุณลักษณะของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนป่าไผ่ที่มีลักษณะเด่นของการมีความรับผิดชอบในงาน มีความกล้าเสี่ยง และมีความมุ่งความสำเร็จ ดังที่งานวิจัยก่อนหน้านี้ได้เสนอถึงคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของมีผลกำไรมากกว่า 10% เมื่อย้อนหลังไป 3 ปี ทั้งนี้ผู้ประกอบการที่ต้องการความรู้เพิ่มเติมในด้านการตลาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในภาคใต้ :ภาคบริการพบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จมีจุดเด่นของคุณลักษณะของผู้ประกอบการในลักษณะเดียวกันในตำบลป่าไผ่ที่มีลักษณะเด่น ดังที่งานวิจัยก่อนหน้านี้ได้เสนอถึงคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Potasin & Thechatakerng, 2014; Thechatakerng, 2012, 2009.; Lazear, 2003; Bosma & Al., 2000 ได้สรุปคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จดังนี้ มีความกล้าเสี่ยง มีความมุ่งความสำเร็จ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผูกพันต่อเป้าหมาย

ด้านศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มเป้าหมาย ในตำบลป่าไผ่ มีคุณลักษณะที่ควรจะต้องพัฒนาให้ดีขึ้น คือ ความกล้าเสี่ยง การตั้งเป้าหมาย และความมั่นใจในตนเอง สำหรับการแสวงหาโอกาส ความมุ่งมั่นในคุณภาพและประสิทธิภาพ ความกล้าเสี่ยง การตั้งเป้าหมาย การวางแผนและควบคุมอย่างเป็นระบบ และความมั่นใจในตนเอง ซึ่งงานวิจัยหลายๆ เรื่องกลับพบว่าผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีคุณสมบัติในด้าน ความกล้าเสี่ยง มีความมั่นใจในตนเอง (Thechatakerng 2013, ภาณี อุบลศรี, 2546 และ อรัญญา มานะแก้ว, 2547) ดังนั้นกลุ่มเป้าหมายในตำบลป่าไผ่ควรได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่องในด้านการเป็นผู้ประกอบการ การประกอบการ รวมถึงการบริหารธุรกิจอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความเชื่อมั่น และสามารถใช้ความรู้เพื่อความเข้มแข็งในการประกอบการ

ข้อจำกัดในงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่มีข้อจำกัดในด้านกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งได้ใช้กลุ่มเกษตรกรในตำบลป่าไผ่ และเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีความพร้อมและสนใจเข้าร่วมโครงการกับทีมวิจัยเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 ราย ที่ค่อนข้างจำกัดในด้านจำนวน ฉะนั้นทำให้ข้อมูลที่ได้มีข้อจำกัด ผู้ที่จะนำข้อมูลไปใช้ควรใช้ด้วยความระมัดระวัง

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ได้เสนอแนะให้งานวิจัยให้ชุมชนควรมีการดำเนินการเตรียมความพร้อมการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย ตามแนวทางการเตรียมความพร้อม ผู้ประกอบการ ดังนี้

แนวทางในการเตรียมพร้อมการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย

สำหรับแนวทางในการเตรียมพร้อมการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยงานวิจัยนี้ได้เสนอ 3 แนวทาง แนวทางในการเตรียมพร้อมเพื่อสร้างผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย แนวทางจัดทำแผนธุรกิจ และแนวทางในการจัดตั้งธุรกิจ

แนวทางในการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ

ทีมวิจัยได้จัดทำแผน 1 ปีในการเตรียมพร้อมการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัย โดยในแนวทางนี้จะเน้นการอบรม โดยใช้หลักสูตรการอบรมเชิงปฏิบัติการ เมื่อกลุ่มเป้าหมายมีความพร้อม โดยมุ่งเน้นที่

- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าหรือบริการเกษตรปลอดภัย โดย 2 วิธี ดังนี้ ก) พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยแบบครบวงจร ข) การพัฒนาทักษะการทำเกษตรสมัยใหม่ ในกรณีที่เกษตรกรกลุ่มเป้าหมายสนใจ
- พัฒนาทักษะ Digital
- พัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการองค์กรและเชื่อมโยงเครือข่าย
- พัฒนาทักษะการบริหารจัดการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย

แนวการจัดทำแผนธุรกิจ

หลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์เบื้องต้นจากงานวิจัยนี้ ทีมวิจัยได้เสนอให้ กลุ่มเป้าหมาย ผู้ประกอบการเกษตรปลอดภัยในตำบลป่าไผ่เข้ารับการอบรมความรู้ด้าน การประกอบการ โดยเริ่มจากการพัฒนาตนเอง โดยดึงความเป็นผู้ประกอบการออกมา โดยใช้วิธีการอบรมเชิงปฏิบัติการ ที่เน้นให้ผู้เข้าอบรมปฏิบัติ แต่ไม่เน้นการจดเลคเชอร์ โดยเริ่มจาก การวิเคราะห์ตัวเอง รู้จักสมรรถนะ และสมรรถภาพตัวเองในการทำธุรกิจ สกัดโครงการธุรกิจ โดยวิเคราะห์จากทุนบุคคลและปัจจัยภายนอก หลังจากนั้นเริ่มทำความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจ ในแต่ละด้าน พร้อมกับการเป็นที่เล็งในการจัดทำแผนธุรกิจเชิงปฏิบัติการ ในด้านการจัดการ การตลาด การผลิตและการเงิน โดยใช้ระยะเวลาปฏิบัติการ 3 เดือน เนื่องจากผู้ประกอบการมีเวลาจำกัด ทำให้มีปัญหาในเรื่องความเข้าใจในด้านต่างๆ ทำให้ต้องใช้ระยะเวลาฝึกปฏิบัติการ โดยเริ่มจาก เดือนแรก

แนวทางในการจัดตั้งธุรกิจ

หลังจากที่ได้อบรมและมั่นใจว่ากลุ่มเป้าหมายผู้ประกอบการมีความพร้อมในการจัดตั้งธุรกิจ ทีมวิจัย เสนอ 3 รูปแบบ ในการจัดตั้งกิจการแก่ผู้ประกอบการ โดยจะช่วยให้แนะ ดังต่อไปนี้

การประกอบการแบบเจ้าของคนเดียวผู้ประกอบการเป็นผู้ดำเนินธุรกิจด้วยตนเอง โดยอาจใช้ชื่อธุรกิจหรือชื่อตนเองในการประกอบการ การประกอบการแบบเจ้าของคนเดียวผู้ประกอบการเป็นผู้ดำเนินธุรกิจด้วยตนเอง โดยอาจใช้ชื่อธุรกิจหรือชื่อตนเองในการประกอบการ การประกอบการ แบบหุ้นส่วน

ห้างหุ้นส่วนสามัญ หุ้นส่วนทุกคนต้องร่วมกับรับผิดชอบในหน้าที่ที่ก่อขึ้นอย่างไม่จำกัดจำนวนร่วมกันหมายถึงหุ้นส่วนแต่ละคนต้องรับผิดชอบในการกระทำของหุ้นส่วนคนอื่นด้วย ทั้งหมดหมายถึงหุ้นส่วนนั้นต้องรับผิดชอบอย่างไม่จำกัดจำนวนในหนี้หรือการกระทำใดๆของหุ้นส่วนร่วมกัน รวมถึงทรัพย์สินส่วนตัวของหุ้นส่วนก็ต้องนำมารวมด้วย สำหรับห้างหุ้นส่วนทุกประเภท ต้องมีหุ้นส่วนอย่างน้อย 2 คนจึงจะสามารถตั้งห้างขึ้นมาได้ การที่ผู้ใดจะเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญได้นั้นต้องได้รับความยินยอมจากหุ้นส่วนทุกคนในห้างหุ้นส่วน

ความแตกต่างระหว่างห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียนซึ่งไม่ใช่นิติบุคคลนั้น การเสียภาษีจะเสียภาษีเป็นรายบุคคล และห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนซึ่งได้มีการจดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จะมีสถานะเป็นนิติบุคคลซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามกฎหมาย ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนนั้นต้องจดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หุ้นส่วนจัดการจะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจดทะเบียน และการจดทะเบียนนั้นจะต้องจดทะเบียนในจังหวัดที่สำนักงานใหญ่จะตั้งอยู่ ค่าธรรมเนียมในการจัดตั้งอยู่ในอัตรา 1,000 บาทต่อทุนจดทะเบียนทุกๆ

100,000 บาท โดยมีอัตราขั้นต่ำ 1,000 บาท และอัตราขั้นสูงคือ 5,000 บาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด จะมีหุ้นส่วน 2 ประเภท และแตกต่างกันในเรื่องสิทธิและความรับผิดชอบ ห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นต้องมีหุ้นส่วนหนึ่งคนหรือมากกว่านั้นซึ่งต้อง “ร่วมกัน” รับผิดชอบอย่างไม่จำกัดจำนวนสำหรับการกระทำที่หุ้นส่วนได้กระทำ หุ้นส่วนประเภทนี้เรียกว่าหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดชอบ “ร่วมกัน” หมายถึงหุ้นส่วนแต่ละคนต้องรับผิดชอบในการกระทำของหุ้นส่วนคนอื่นอย่างไม่จำกัดจำนวน ผู้เป็นหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดชอบเท่านั้นที่จะสามารถหุ้นส่วนผู้จัดการ หุ้นส่วนประเภทที่ 2 คือ หุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบ ห้างหุ้นส่วนจำกัดนี้จะต้องมีหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบมากกว่า ๑ คนซึ่งมีความรับผิดชอบเฉพาะเงินที่ตนเองได้ลงทุนไปเท่านั้น

เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นเป็นนิติบุคคล จึงต้องมีการจดทะเบียนต่อกระทรวงพาณิชย์ หุ้นส่วนผู้จัดการจะเป็นผู้จดทะเบียนตั้งห้างหุ้นส่วนในจังหวัดที่สำนักงานใหญ่จะตั้งอยู่ การจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมในอัตรา 1,000 บาทต่อหน่วยเงินลงทุน 100,000 บาท โดยต้องเสียค่าธรรมเนียมขั้นต่ำ 1,000 บาทและค่าธรรมเนียมสูงสุด 5,000 บาท สำหรับการเสียภาษี ห้างหุ้นส่วนจำกัดจะเสียภาษีเหมือนกับนิติบุคคลทั่วไปและการประกอบการแบบบริษัท

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มเป้าหมายในตำบลป่าไผ่และศึกษาจากเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่สนใจและมีความพร้อมที่จะเข้าร่วมโครงการกับทีมวิจัย ทำให้มีจำนวนของกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมค่อนข้างจำกัด ดังนั้นงานวิจัยในครั้งหน้าควรจะทำการศึกษาเพิ่มเติมในด้านต่างๆดังนี้

1. ทำการศึกษากลุ่มอื่นๆในอำเภอสนทราย ในหลายๆตำบล โดยพยายามชักจูงให้กลุ่มต่างๆ เข้าร่วมโครงการวิจัยให้มีจำนวนมากกว่านี้ จะทำให้ได้ข้อมูลที่เกิดชัดเจน
- 2 ทำการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มเกษตรกรปลอดภัยในพื้นที่อื่น เพื่อจะได้นำไปวางแผนในการสร้างผู้ประกอบการเกษตรกรปลอดภัยในภาพรวมของอำเภอหรือจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาในเชิงบูรณาการได้อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- Bird, B. (1992). *The Roman God Mercury: An Entrepreneurial Archetype*, *Journal of Management Enquiry*, vol 1, no 3, September, 1992.
- Drucker, P. F. (2001). *The Essential Drucker*. Great Britain: Clays Ltd, St. Ives plc.
- Frese, M. (Ed.). (2000). *Success and failure of microbusiness owners in Africa: A psychological Approach*. West Port: Greenwood Publishing Group.
- Hachana, R. (2018). Identifying personality traits associated with entrepreneurial success: does gender matter? Retrieve on 5 August 2019 <https://www.cairn.info/revue-journal-of-innovation-economics-2018-3-page-169.htm#>
- Hisrich, M. P. (2002). *Entrepreneurship* (5th Ed.). New York: Mc Graw-Hill Irwin.
- Robinson, J.A. (2004). *Foundation of Entrepreneurship*, Available at: <http://ssrn.com/abstract=983191>
- Kerr, S.P. (2017). *Personality Traits of Entrepreneurs: A Review of Recent Literature*. Retrieve on 2 August 2019 http://www.hbs.edu/faculty/publication%20files/18-047_b0074a64-5428-479b-8c83-16f2a0e97eb6.pdf
- Potasin, N. and Thechatakerng, P. (2013). Determinants of Starting Entrepreneurs through Non Formal Education's Professional Practice in Hangdong District, Chiangmai Province, Thailand. *World Journal of Management*, Vol. 5. No. 2. September 2014 Pp. 25 – 36
- Ruangkrit, S. and Thechatakerng, P. (2013). Characteristics of Community Entrepreneurs in Chiangmai, Thailand. Paper presented in International Business Research Conference, Melia Gagos, Madrid, Spain 9-10 September, 2013.
- Thechatakerng, P.(2009). Determinant of Entrepreneurs' Innovation, Paper presented at 3rd EDP Workshop, *Economia del Empresa*, Universitat Autònoma de Barcelona
- Potasin & Thechatakerng (2014).
 ภูษณิศา เตชเถกิง 2556ก การสร้างวามเข้มแข็งแก่ผู้ประกอบการกาแฟอินทรีย์
 อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ คณะบริการธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
 ภูษณิศา เตชเถกิง 2556ข การผลัดคนผู้ประกอบการผู้หญิงในธุรกิจผลิตภัณฑ์อินทรีย์
 อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ คณะบริการธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปัญญาชรีรักษา (2017). เกษตรปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ กรณีศึกษากลุ่มผักปลอดสารพิษบ้านจำ ต.
ปภยางคก จ.ลำปาง Retrieve on June 30, 2019 <https://www.nfc.or.th/content/4102>

